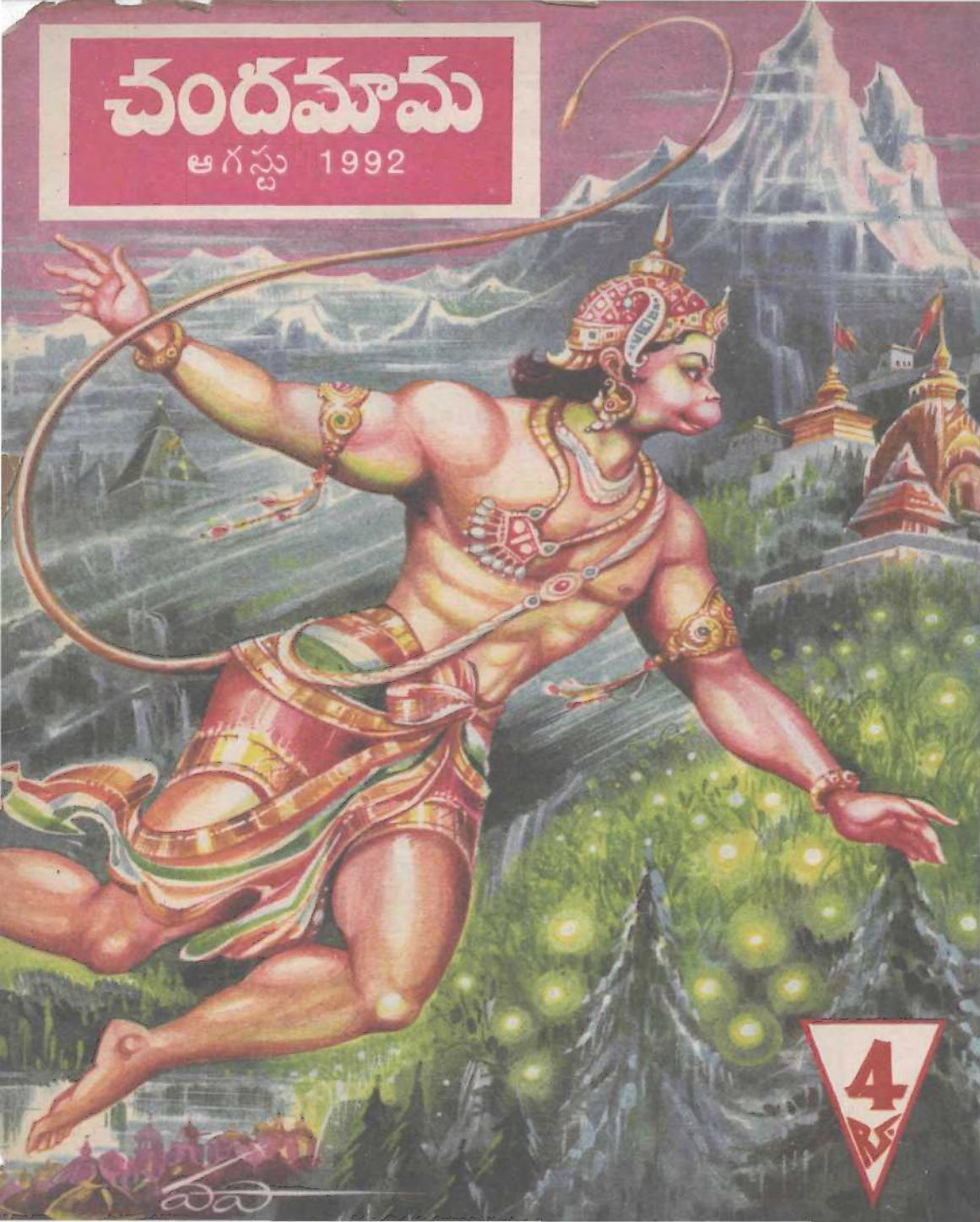

చందమామ

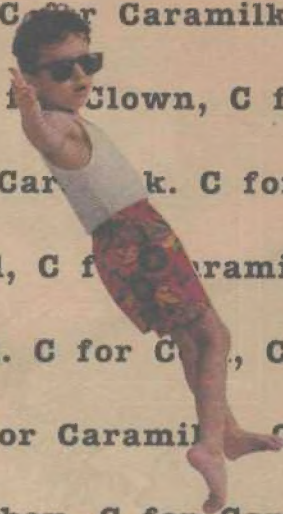
ఆగస్టు 1992

4

వె

C for Clown, C for Caramilk. C for Cowboy,
 C for Clown, C for Caramilk. C for
 Cool, C for Caramilk. C for Clown, C for
 milk. C for Cool, C for Caramilk. C for C
 for Caramilk. C for Cool, C for Caramilk.
 Cowboy, C for Caramilk. C for Clown, C for
 milk. C for Cowboy, C for Caramilk. C for
 for Caramilk. C for Cowboy, C for Caramilk.
 Clown, C for Caramilk. C for Cowboy, C for
 milk. C for Clown, C for Caramilk. C for
 for Caramilk. C for Clown, C for Caramilk.
 Cool, C for Caramilk. C for Clown, C for
 milk. C for Cool, C for Caramilk. C for C
 for Caramilk. C for Cool, C for Caramilk.
 Cowboy, C for Caramilk.

ON YOUR MARK...GET SET...GO!

2 పిక్చర్ కార్డులను సేకరించి

'ది మాల్టోవా బుక్ ఆఫ్ ది ఒలింపిక్స్'ని తెచ్చుకోండి.

త్వరపడండి! ఈ పుస్తకం పొందేందుకు చివరి రోజు ఆగస్ట్ 18, 1992.

మరో 2 సేకరించి, అతి చక్కటి ఒలింపిక్ చేతి గడియారాన్ని తెచ్చుకోండి.

ఉచిత పిక్చర్ కార్డులు, వివరాలు 500 గ్రా.ల ఒలింపిక్స్ ప్యాక్ లలో ఉంటాయి.

త్వరపడండి!
ఈ సదుపాయం
సెప్టెంబర్ 30, 1992లో ముగిస్తుంది

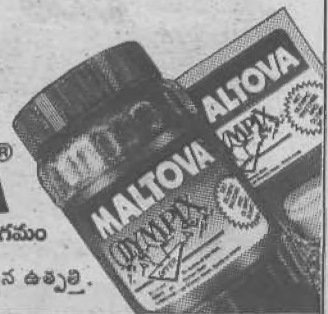
MALTOVA®

ఆరోగ్యం, బలం మరియు శక్తి యొక్క విజయప్రద సంగమం

Jil

జగత్పిత ఇంద్రప్రస్థ లిమిటెడ్ వారి నాణ్యమైన ఉత్పత్తి.

everest/d92/JIL/130 tel

మీరు చదువుతున్నారా?

వనిత

అంతర్జాతీయ మహిళా సంవత్సరంలో'

ఉదయించి పదిహేడు సంవత్సరాలుగా

మన వనితల వికాసానికి తోడ్పడుతున్న

ఎకైక పత్రిక **వనిత**

నెలతల ప్రియ నెచ్చెలి

వనిత

• విజ్ఞానానికి

• వికాసానికి

• వినోదానికి

ఇది ఒక డబ్బు ప్రచురణ

మేమలలో కలిసింది! 'మగ్గి క్లబ్'లో

'మగ్గి క్లబ్'లో
మగ్గి సాహసము ప్రదర్శించి
సమీకరిస్తుంది.

మగ్గి 'హా-హు-హు' ముద్దరి
గేమల్ రంగులు పెట్టుకోండి.

మగ్గి 'ఏక ఏకాదశకర్మ గేమల్'
సముద్రం మండి ఆకాశం పరమా
యగ్రతమే పూర్తి చేయండి.

సరదా ప్రియులకు అద్భుత సాహస యాత్రలు!

మగ్గి క్లబ్ సదస్యులకు ఉచిత బహుబలులు!

ఇతర గ్రహవాసుల సమీక్షలో
కలవడండి-మీ తెలివితలలతో 'మగ్గి
రెయిడర్స్ ఆఫ్ ది లెడ్ స్టార్' గేమల్

ఉచిత మగ్గి
"పరల్లెల్ ఆఫ్ ఎనిమల్స్" క్రికెట్.
మీరు పొందే ప్రతి 2 బహుమతులతో ఒక మగ్గి
"పరల్లెల్ ఆఫ్ ఎనిమల్స్" క్రికెట్ ఉచితం.

ఎయ్! పిల్లలూ! మగ్గి క్లబ్ లో చేరి మగ్గి సాహస
ప్రపంచంలో ప్రవేశించండి!

మీకు మగ్గి మాడుల్స్ యొక్క ఐదు ఖాళీ సంచలకు

ముందు వైపున ఉండే ఈ ను కత్తిరించి మీరు
ఎంచుకున్న ప్రతి ఉచిత బహుమతి కోసం మాకు పంపించండి.
అంతే! మీకు 6 నుండి 8 వారాలలో మగ్గి క్లబ్ నుండి ఎంతో
చివరొచ్చి ఉత్సాహాన్ని కలిగించే బహుమతి అందుతుంది.
గుర్తుంచుకోండి! మీరు మాకు లేఖ వ్రాసినప్పుడు మీకు
కావలసిన బహుమతితోబాటు మీ పేరు, చిరునామా,
మీరు పట్టిన తేదీని పంపండి. ఈసరికే మీరు మగ్గి క్లబ్
సభ్యులైతే మీ సభ్యత్వపు సంఖ్య పంపండి. ఒకవేళ మీరు
మగ్గి క్లబ్బులో కాని వ్యక్తిలో మగ్గి క్లబ్ సభ్యత్వం పొందటానికి
సదవకాశం. పై చివరాలు సంపేదమయ్యే సభ్యత్వం కూడా
కాలాని వ్రాయండి. మేము మగ్గి క్లబ్ మెంబర్ షిప్ కార్డును
మీ బహుమతితో బాటు ఉచితంగా పంపికాము.

హ రిరునామా:

MAGGI CLUB

P.O. Box 5788 New Delhi-110 055

మరొక సదుపాయం కూడా! ఈ సరికి మీరు మీ మగ్గి బర్త్ డే హాన్సను సేకరించనట్లయితే ఇప్పుడే సేకరించండి!

రీటా

మా కోరిక సంతకం

చందమామ

సంస్థాపకుడు: 'చక్రపాణి'

సంచాలకుడు: నాగిరెడ్డి

రాజ్యాంగశాసనం!

భారత జాతీయ కాంగ్రెస్, మహాత్మాగాంధీ నాయకత్వంలో సరిగ్గా యాభై సంవత్సరాలక్రితం, అంటే 1942 వ సం॥ ఆగస్టు 9 వ తేదీన 'క్విట్ ఇండియా' ఉద్యమాన్ని చేపట్టి విజయం సాధించింది. ఆ చారిత్రక ఘట్టాన్ని తగిన రీతిలో గుర్తుచేసుకునే విధంగా ఉత్సవాలు జరపడానికి సన్నాహాలు జరుగుతున్నవి.

మనం స్వాతంత్ర్యం పొంది, నలభై అయిదు సంవత్సరాలు పూర్తయింది. ఏ దేశానికైనా దాని రాజ్యాంగ శాసనం చాలా పవిత్రమైనది. అయితే, కాలం గడిచేకొంటుంది. రాజ్యాంగ చట్టంలో సవరణలు ప్రవేశపెట్టడం, అవసరమైతే నూతన రాజ్యాంగ చట్టాన్ని రూపొందించుకోవడం అరుదైన విషయమేమీ కాదు. ఇటీవల, విడిపోయిన సోవియట్ యూనియన్ లోని కొన్ని రాష్ట్రాలు, నూతన రాజ్యాంగం ప్రకారం ఒకటయ్యాయి. ఉభయ జర్మనీలు కొత్త రాజ్యాంగ శాసనం ప్రకారం ఒకటిగా విలీనమయ్యాయి. యుగస్లావీయా, కంబోడియా, థాయ్ లాండ్ దేశాలలో నూతన రాజ్యాంగ శాసనం రూపొందించుకోవడానికి ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి.

మన భారతీయ రాజ్యాంగ శాసనం 1950 వ సం॥లో రూపొందించబడింది. ఈ 42 సంవత్సరాల కాలంలో దాదాపు 60 సవరణలు ప్రవేశపెట్టడం జరిగింది. అందువల్ల మనదేశంలోని మేధావులు కొందరు—ప్రస్తుత పరిస్థితుల దృష్ట్యా మన రాజ్యాంగాన్ని పునః పరిశీలించాలని, శాంతిభద్రతలకు లోటు రాకుండా సీతీ, నిజాయితీ, న్యాయం గల అభ్యుదయ మార్గంలో దేశాన్ని నడిపించగల నూతన రాజ్యాంగశాసనాన్ని రూపొందించుకోవాలని అభిప్రాయపడుతున్నారు. ఇది ఆలోచించవలసిన విషయమే.

మన రాజ్యాంగం గురించి ఆలోచించేప్పుడు, దానిని రూపొందించిన భారత రాజ్యాంగనిర్మాత డా॥ బి. ఆర్. అంబేద్కర్ ను సగౌరవంగా తలుచుకోవాలి. ఆయన శతజయంతి ఉత్సవాలు ఇటీవలే జరుపుకున్నాము. మన దేశానికి కావలసిన ఉత్తమ రాజ్యాంగ శాసనాన్ని 'బావి నిర్మాతలు' రూపొందించ గలరని ఆశిద్దాం!

సంపుటి 90

ఆగస్టు '92

సంచిక 2

విడి ప్రతి: 4-00

::

సంవత్సర చందా: 48-00

Holidays are for merry - making. Also for money - making!

A Holiday means a lot of free time. How about
earning some money this year?

Here's how! An offer **EXCLUSIVE** for **STUDENTS!**

The whole thing is simple: all you have to do is to sell one annual subscription of Chandamama - any language. And there are 12 languages to choose from! The subscription is worth Rs 48. Your share is Rs 10. That is much more than what our agents get!

Sell 10 subscriptions and your purse will be heavier by Rs 100!

You can sell any number - there's no limit. The top 10 student-sales boys (girls are not excluded!) will receive Chandamama Scholarships. The next 100 will receive Chandamama T-shirts. All that is Bonus! Besides, you'll sharpen your sales skills, and develop a way with people.

Interested? Write, giving details of your school and attach 2 passport size photos. You'll then receive an identity card and subscription forms.

CHANDAMAMA
Chandamama Subscription
Promotion Cell

188, N.S.K. Salai, Vadapalani, Madras - 600 026.

వాస్తవ-విశేషాలు:

రియో డి జనీరో సమావేశం

ఐక్యరాజ్య సమితి అధ్యక్షంలో బ్రెజిల్ లోని రియో డి జనీరో నగరంలో, జూన్ నెలలో భూపరిరక్షణ శిఖరాగ్ర సమావేశాలు జరిగాయి. వాతావరణ కాలుష్యం నుంచి భూమిని రక్షించుకోడానికి ఏమేం చేయాలి? ఎటువంటి పథకాలను రూపొందించాలి? అన్న విషయాలను చర్చించడానికి ఏర్పాటు చేసిన ఈ శిఖరాగ్ర సమావేశాలలో 115 దేశాల నాయకులు పాల్గొనడం విశేషం. అత్యధిక సంఖ్యలో ప్రపంచ నాయకులు పాల్గొన్న అంతర్జాతీయ సమావేశం ఇది అని పరిశీలకులు అభిప్రాయ పడుతున్నారు!

ఈ సమావేశంలో పాల్గొన్న నాయకులందరూ ముఖ్యంగా 'బయోడైవర్సిటీ' 'గ్లోబల్ వార్మింగ్' (భూమి వెచ్చబడడం) అనే రెండు ప్రధాన విషయాలను ప్రస్తావించారు. వారి ఉపన్యాసాలను అందరూ శ్రద్ధగా విన్నారు. అయితే, ఈ భూపరిరక్షణ సమావేశాలు అనుకున్న తమ లక్ష్యాన్ని సాధించలేదు—అని సుప్రసిద్ధ అంతర్జాతీయ వాతావరణ సంస్థ 'గ్రీన్ ప్లేన్' అభిప్రాయం వెలిబుచ్చింది.

ఈ సమావేశాలలో నలుగురు కుర్రాళ్ళు—కెనడానుంచి ఇద్దరు, చిలీ

నుంచి ఒకరు, జర్మనీనుంచి ఒకరు పాల్గొని తమ అభిప్రాయాలతో సభికులకు నూతనోత్తేజం కలిగించారు. భూమిని రక్షించుకోవాలంటే మన మార్గాలను మార్చుకోవలసిన సమయం అసన్నమయింది; ఆ విషయాన్ని నాయకులకు గుర్తుచేయడానికే మేము ఇంత దూరం వచ్చాము—అని వాళ్ళు తెలియజేశారు. కెనడానుంచి వచ్చిన పన్నెండేళ్ళ అమ్మాయి సివెర్న్ సుజాకీ తన ఉపన్యాసంలో ఇలా అన్నది:

“నేను నా భవిష్యత్తుకోసం పోరాడుతున్నాను. ప్రపంచం మొత్తంమీద అకలితో అలమటిస్తున్న పిల్లల తరఫున నేను మాట్లాడుతున్నాను. ఈ భూమి మీద ప్రతి నిమిషం ప్రాణాలు కోల్పోతున్న అసంఖ్యాకమైన జంతువుల తరఫున, పక్షుల తరఫున మాట్లాడు

తున్నాను. ఎండలో నడవడానికి నాకు భయం వేస్తున్నది. కారణం—ఓజోన్ పొరలో రంధ్రాలు. ఎటువంటి రసాయనిక పదార్థాలున్నాయో కదా అని గాలి పీల్చడానికి కూడా భయపడుతున్నాను. ఈ భూమిని మెరుగు చేయకపోయినా ఫరవాలేదు. దీనిని మరింత పాడుచేయడానికి మాత్రం పూనుకోకండి. పెద్దలైన మీకు ఈ విషయాలను గుర్తు చేయడానికే మేము సొంతంగా డబ్బులు పోగుచేసుకుని ఇక్కడికి వచ్చాము.”

ఈ అమ్మాయి మాటలు విని సభలోని వాళ్ళందరూ ఆనందాశ్చర్యాలు చెందారు. కొందరి కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

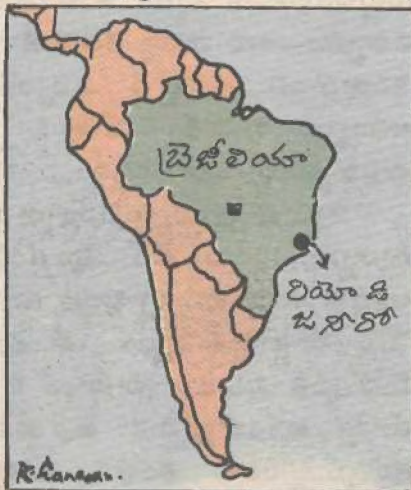
సమావేశంలో ఆఖరి అంశంగా 'అజెండా 21' అన్న తీర్మానాన్ని ఆమోదించారు: అభివృద్ధి చెందిన దేశాలు గత ఒకటి రెండు శతాబ్దాలుగా, పారిశ్రామికాభివృద్ధి సాధించడానికి ప్రకృతి

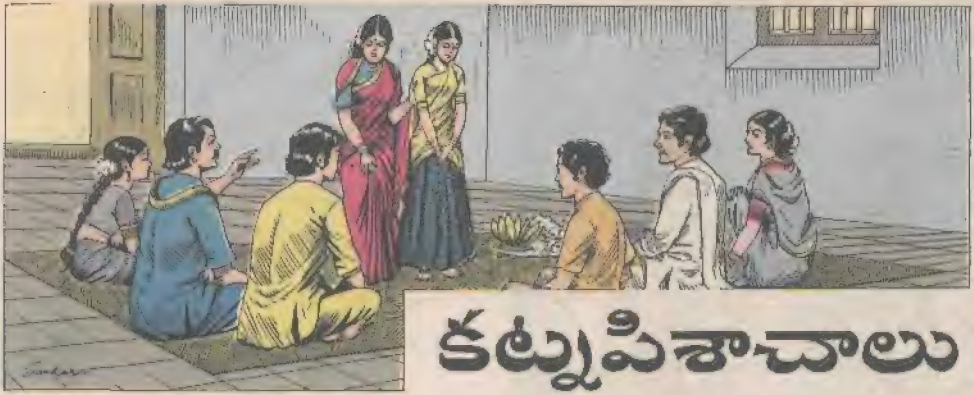
వనరులను మితిమించి దోచుకోవడం వల్ల వాతావరణానికి ఎనలేని హాని కలిగిస్తున్నాయి. ఈ నష్టాన్ని భర్తీ చేయడం—అది ఎంతటి వ్యయప్రయాసలతో కూడుకున్నదయినప్పటికీ అభివృద్ధి చెందిన దేశాల ప్రధాన కర్తవ్యం!

మానవజాతి అభివృద్ధికి ప్రకృతి వనరులను ఉపయోగించుకోవడం తప్పు కాదు. కాని, దానికి ఒక హద్దు, పరిమితి అంటూ ఉండాలి. మనిషికి, భూమికి కూడా హాని కలగనటువంటి మధ్యే మార్గాన్ని అనుసరించాలి. భారత ప్రధాని శ్రీ.పి.వి.నరసింహారావు ఈ సమావేశంలో పాల్గొని—సముద్రం వస్త్రంగా, పర్వతాలే వజ్రాలుగా, కలిగిన ఓ భూమాతా నీకు నమస్కారం. నా పాదాలతో నిన్ను స్పృశిస్తున్నందుకు, తల్లీ, నన్ను క్షమించు—అన్న శ్లోకాన్ని ఉదహరించి పై విషయాన్ని విశదపరిచారు.

బ్రెజిల్ అధ్యక్షుడు సమావేశాన్ని ప్రారంభిస్తూ—నూతన ప్రపంచ నిర్మాణానికి ఇది ఆఖరి అవకాశం. దీనిని జారవిడుచుకో కూడదు అని విజ్ఞప్తి చేశారు.

వాతావరణ పరిరక్షణ విషయంలో ఈతరం ప్రపంచ నేతలు అనుకున్నది సాధించలేక పోయినప్పటికీ, ముందు తరం యువతీ యువకులు మాత్రం తప్పక సాధించగలరనే నమ్మకం ఏర్పడుతున్నది. అటువంటివారికే 21వ శతాబ్దం స్వాగతం పలుకుతున్నది!

కట్నపిశాచాలు

రామేశం అనే ఒక మధ్యతరగతి కుటుంబీకుడి కూతురు విమలకు పెళ్ళిడు వచ్చింది. ఇద్దరు, ముగ్గురు విమలను చూసి వెళ్ళారు. వాళ్ళకు విమల నచ్చింది గానీ, రామేశం ఇవ్వజూపిన కట్నం నచ్చలేదు. ఈ విధంగా కూతురు పెళ్ళి పెద్ద సమస్యగా తయారైంది, రామేశానికి.

ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో, పట్నంలో వ్యాపారం చేసుకునే రామేశం చిన్ననాటి మిత్రుడు భగవంతుం, విమల కోసం ఒక సంబంధం తీసుకొచ్చాడు. పెళ్ళికొడుకు శంకరానికి పట్నంలో ఉద్యోగం. అతడి తల్లితండ్రులు పల్లెలో వ్యవసాయం చూసుకుంటున్నారు. బాగా స్థితిమంతులు. వాళ్ళకు విమల నచ్చింది. అయితే, పది వేలు కట్నం ఇవ్వాలనీ, పెళ్ళి ఘనంగా చేయాలనీ పట్టుబట్టారు.

రామేశం, భగవంతున్ని పక్కకు తీసుకువెళ్ళి, "నా పరిస్థితి ఏమిటో నీకు తెలిసివుండీ, నా తాపాతుకు తగిన సంబంధం తీసుకురాక, ఇటువంటిది తెచ్చావేమిటి? ఏళ్ళతో నేను తూగ గలనా!" అన్నాడు.

భగవంతుం చిన్నగా నవ్వి, "పెళ్ళి ఖర్చులు నువ్వు పెట్టుకో. ప్రస్తుతానికి కట్నం డబ్బు పదివేలు నేను సర్దుతాను. ఐదారేళ్ళలో కొద్ది కొద్దిగా, నా ఆప్పు తీర్చు. కుర్రవాడు బుద్ధిమంతుడు. అమ్మాయి సుఖపడాలన్నదే, నా తాప త్రయం," అన్నాడు.

భగవంతుం పూనుకోవడంతో, విమల పెళ్ళి కుదిరిపోయింది. పదిహేను రోజుల్లోనే ముహూర్తం, రామేశం పెళ్ళి పనుల్లో మునిగిపోయాడు. భగవంతుం సర్దుతానన్న కట్నం సొమ్ము ఇంకా సర్దనే

లేదు. మర్నాడు సాయంత్రానికి పెళ్ళి వారు దిగనేదిగుతారు.

రామేశం కట్నం డబ్బుకోసం స్వయంగా పట్నం బయలుదేరాడు. అతను భగవంతుండు ఇల్లు చేరేసరికి సాయంత్రం కావస్తున్నది.

అన్ని పనుల్లో వుండి స్వయంగా వచ్చిన రామేశాన్ని చూసి, భగవంతుండు ఎంతగానో నొచ్చుకుని, "ఎంతో ప్రయత్నించినప్పటికీ రావలసిన డబ్బు చాలా అలస్యంగా, ఈ రోజే చేతికి వచ్చింది. రేపు మా అమ్మ అట్టికం అయ్యాక, డబ్బుతో బయలుదేరి వద్దామనుకున్నాను," అన్నాడు.

భగవంతుండు ఇచ్చిన, డబ్బునంచి మొలలో దోపుకుని, రామేశం, "నాకు అవతల లక్షపనులు. ఏమీ అనుకోకు!" అని సంతోషంగా అక్కడినుంచి తిరుగు ప్రయాణమయ్యాడు.

అయితే, బాగా పొద్దుపోవడంతో, అతడికి బాదుగబండి ఏమీ దొరకలేదు. పట్నం నుంచి వాళ్ళ ఊరు చేరడానికి గచ్చపాదలతో, మద్దిమానులతో చిందరవందరగా వుండే, ఒక చిట్టడవి దాటవలసి వున్నది.

రామేశం చీకట్లో కాలిబాట వెంట నడుస్తూండగా, ఒక మద్దిచెట్టు చాటు నుంచి ముసుగుదొంగ ఒకడు మెరుపులా ముందుకు వచ్చి, రామేశానికి కత్తి చూపుతూ, "కిక్కురుమనకుండా, నీ దగ్గిరున్నదంతా ఇచ్చేయి!" అన్నాడు కరుకుగొంతుతో.

రామేశం నేటమాట రాలేదు. దొంగ, రామేశం దుస్తులు తడిమి, డబ్బునంచి తీసుకుని చీకట్లో కలిసిపోయాడు. ఇక తను జన్మలో కూతురు పెళ్ళి తల పెట్టడంకల్ల—అనుకుంటూ, పొంగుకు వచ్చే దుఃఖంతో రామేశం ముందుకు నడవసాగాడు.

ఒకచోట, దారిపక్కనే వున్న పాడు బడిన గుడిసెముందు రెండు పిశాచాలు

చలిమంట వేసుకుని కబుర్లు చెప్పి కుంటున్నవి. వాటి మాటల్లో విమల ప్రస్తావన రావడంతో, రామేశం ఆశ్చర్యపోయి, ఒక చెట్టు పక్కన నిలబడి, వాటి మాటలు వినసాగాడు.

“ఎలా అయితేనేం, రేపురాత్రికి విమల పెళ్ళి జరిగిపోతున్నది!” అన్నది ఒక పిశాచం నవ్వుతూ.

“కట్నం డబ్బు దొంగ కాజేశాడుగా! ఈ పెళ్ళి జరగనట్టే!” అన్నది రెండో పిశాచం సాగదీస్తూ.

“ఈ మధ్య నీ చూపు బాగా మందగించినట్టున్నది! ఆ దొంగ పాము కరిచి, ఆ మద్దిచెట్టు వెనకే పడివున్నాడు. కట్నం డబ్బు చేజారిపోయిందని ఎలా అనుకున్నావు?” అన్నది మొదటి పిశాచం.

ఆ మాటలు వినగానే రామేశానికి, పోయిన ప్రాణం లేచి వచ్చినట్లయింది. అతడు వెనుదిరిగిపోయి, చెట్టు వెనక చచ్చి పడివున్న దొంగను చూశాడు. వాడి పక్కన డబ్బు సంచితోపాటు, ఒక నగల మూట కూడా వున్నది. రామేశం తన డబ్బుతోపాటు నగల మూటను కూడా తీసుకుని, నగలను తర్వాత పట్నంలోని కొత్తాలుపరం చేయవచ్చుననుకుంటూ, పరమానందంతో ఇల్లు చేరాడు.

జరిగింది విన్న రామేశం భార్య భానుమతి, “అదృష్టవంతులం! మన సొమ్ము మనకు దక్కింది,” అన్నది తేలిగ్గా నిట్టూరుస్తూ.

ఆ సాయంత్రానికి పెళ్ళివారు విడిదిలో దిగారు. విమల చెల్లెలు పెళ్ళివారికి నిమ్మ రసం అందిస్తూండగా, పెళ్ళి కొడుకు అక్కగారు, తల్లితో, “ఇదిగో, చూశావా అమ్మా! మన ఇంటి నుంచి ముసుగు దొంగ ఎత్తుకుపోయిన నా నగలు, ఈ అమ్మాయి మెడలో వున్నవి,” అంటూ విమల చెల్లెలి చెయ్యి పట్టుకున్నది.

పెళ్ళి సందడిలో, తమ కూతురు దొంగ దగ్గర దొరికిన నగలు మెడలో

వేసుకున్న సంగతి. రామేశం దంపతులు గమనించనేలేదు.

"దొంగసొత్తు, మీ ఇల్లు ఎలా చేరింది? చూడబోతే ముసుగుదొంగ, మీ తాలూకూ మనిషిలాగే వున్నాడు!" అన్నది పెళ్ళి కొడుకు తల్లి, విమల చెల్లెలి మెడలోని నగలు తీసుకుంటూ.

అప్పుడే అక్కడికి వచ్చిన రామేశాన్ని, "ఈ నగలు నీకెక్కడివి?" అంటూ అందరూ నిలదీసి అడిగారు.

"ఒక చచ్చిపోయిన ముసుగుదొంగ దగ్గర దొరికాయి," అన్నాడు రామేశం.

"అబద్ధం! మా అమ్మాయి నగలు ముసుగుదొంగ దోచుకుపోయాడని అనడం విని, ఇప్పుడు అవి ముసుగుదొంగ

దగ్గర దొరికినవంటున్నావు. దొంగలతో సంబంధం మాకు వద్దనేవద్దు!" అంటూ అప్పటికప్పుడు పెళ్ళివారు విడిది ఇల్లు విడిచి వెళ్ళిపోయారు.

ఆ రాత్రి రామేశం కుటుంబంలోని ఎవరి కంటిమీదా కునుకులేదు. తెల్లవారు తూండగా, ఎవరో తలుపు కొడుతూంటే, విమల వెళ్ళి తలుపు తెరిచింది. గుమ్మంలో పెళ్ళికొడుకు శంకరం!

ఇంతలో రామేశం, భానుమతీ లేచి అక్కడికి వచ్చారు. శంకరం వాళ్ళతో, "మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే, అనుకున్న ముహూర్తానికి మీ అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకుంటాను. కట్నం ప్రసక్తి మాత్రం తేకండి," అన్నాడు.

ఆ విధంగా విమల వివాహం నిర్విఘ్నంగా జరిగిపోయింది.

ఆ సాయంత్రం విమల, శంకరాన్ని, "ఒక సంగతి అడుగుతాను. అందరితో పాటు వెళ్ళిపోయిన మీరు, మనసు మార్చుకుని వచ్చి, కట్నం తీసుకోకుండా నన్ను వెళ్ళి చేసుకోవడానికి కారణం ఏమిటి?" అని అడిగింది.

అందుకు శంకరం చిన్నగా నవ్వి, ఇలా చెప్పాడు: తల్లిదండ్రులతోపాటు తిరుగుప్రయాణం అయిన శంకరం, వాళ్ళ ఊరు వెళ్ళడం ఇష్టంలేక, పట్నం వెళ్ళి ఉద్యోగంలో చేరిపోదామని ఒంటరిగా బయలుదేరాడు. చిట్టడవిలో ఒకచోట చితుకులమంట దగ్గర కూర్చుని, కబుర్లు

చెప్పుకుంటున్న రెండు పిశాచాలు అతడి కళ్ళ బడ్డాయి. శంకరం మెల్లగా ఒక చెట్టు చాటుకు పోయి, వాటి మాటలు విన్నాడు:

పిశాచాల్లో ఒకటి పెద్దగా అవులించి, "మరేం అనుకోకు, ఒక విషయం తెలుసుకోవాలని ఉన్నది. ఇంతకూ నువ్వు పిశాచంగా మారడానికి కారణం ఏమిటి?" అని అడిగింది రెండోదాన్ని.

"నేను బతికుండగా చిన్నా, పెద్ద దొంగతనాలతోపాటు ఒకటి, రెండు కాపరాల్ని కూడా నిలుపునా కూల్చి, ఆ పాపం తగిలి, ఇలా పిశాచాన్నయి కుమిలి పోతున్నాను. మరి, నీ సంగతేమిటి?" అన్నది రెండో పిశాచం.

దానికి మొదటి పికాచం కళ్ళు నీళ్ళు పెట్టుకుని, "నా ఇద్దరు కొడుకుల పెళ్ళిళ్ళ వ్యవహారంలో, నా వియ్యంకుల్ని, కోడళ్ళనూ కూడా కట్టుకానుకల పేరుతో అనుకున్న దానికన్నా ఎక్కువ గుంజి, నానా హింసలపాలూ చేశాను. ఇది భరించలేక ఒక వియ్యంకుడు కట్టు గుడ్డలతో దేశాలుపట్టిపోయాడు. ఒక కోడలికి మతి చలించింది. అందుకు పికాచరాపంలో, ఈ విధంగా శిక్ష అనుభవిస్తున్నాను!" అన్నది.

మొదటి పికాచం కాసేపు తలాడిస్తూ పూరుకుని, "నాలాగే నీకూ చేసిన పాపాలకు తగినకాస్తే జరిగిందనుకో! అయితే, ఆ శంకరం అనే కుర్రాడూ, అతడి తల్లిదండ్రుల సంగతేమిటి? ఆడపెళ్ళివారినుంచి శక్తికి మించిన కట్నం గుంజే ప్రయత్నం చేయడమే గాక, వాళ్ళమీద లేని దొంగతనం అంటగట్టి వెళ్ళిపోయారు. కాబోయే మామ మాటలు నమ్మక, ఆ శంకరం

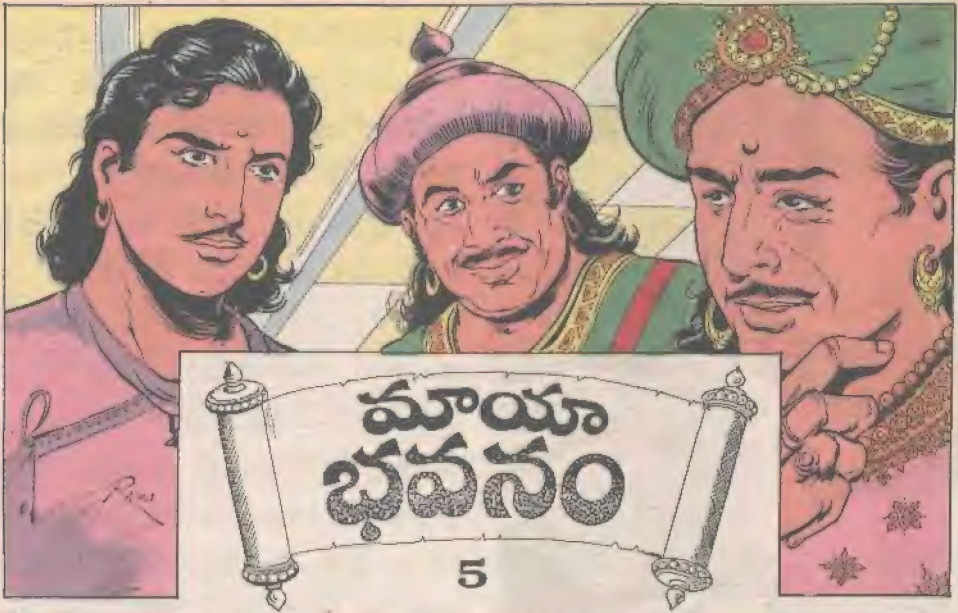
విమలలాంటి వజ్రాన్ని కాలదన్నాడు. పెళ్ళి మధ్యంతరంగా అగిపోయిందంటే, ఆ అమ్మాయికి చెడ్డపేరేగదా? మరి ఈ పాపానికి శిక్షేమిటంటావు?" అన్నది.

"ఆ శిక్ష ఎలా వుంటుందో, అందుకు మనమే సాక్ష్యం. పోనీలే, అందరూ హింసా, దొంగతనాలూ, కట్నాలు గుంజడం మానేస్తే, ఇక మన లోకానికి వచ్చేవాళ్ళే వుండరు! అప్పుడు మనం ఒంటరి బతుకులు బతకవలసి వస్తుంది," అన్నది రెండో పికాచం.

శంకరం ఇంతవరకూ విమలకు చెప్పి, "విమలా! ఇది విన్నాక, మీ నాన్న గారు దొంగతనం చేయలేదని గ్రహించాను. పికాచాలు నా కళ్ళు తెరిపించినై. నేను అప్పటికప్పుడే వెనుదిరిగి, మీ ఇంటికి వచ్చాను," అన్నాడు.

విమల తను చూడని, ఆ పికాచాలకు మనసులోనే కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుని, మర్నాడు భర్తతోపాటు అత్తవారింటికి ప్రయాణమయింది.

[సారసనరోవర విడిదిభవనం నుంచి హఠాత్తుగా కనిపించకుండా పోయిన వీరగిరి యువరాణి విద్యావతిని వెతకడానికి, మహారాజు వీరసేనుడి అజ్ఞానుసారం సేనాధిపతి ఉగ్రసేనుడు, భటులను నలుదిశలకూ పంపాడు. మరునాడు యువరాణిని వెతకడానికి రాజుగారి అనుమతిని వేడుతూ ఒక యువకుడు రాజదర్శనం కోసం వచ్చాడు. —తరువాత]

భవనం లోపలికి భటుడు తీసుకువచ్చిన యువకుడు రాజును చూడగానే చేతులు జోడించి గౌరవంగా నమస్కరించాడు. రాజు ఆ యువకుణ్ణి నఖశిఖ పర్యంతం పరీక్షగా చూశాడు. ఆ యువకుడి వేష ధారణ సాధారణంగా ఉన్నప్పటికీ, అతని చూపులలో అసాధారణమైన రాచ రీతి, గాంభీర్యం స్పష్టంగా కనిపించాయి. ఆ యువకుణ్ణి గురించి, అంతకు ముందు

సేనాధిపతి చెప్పిన మాటలలో ఎంతో నిజముందని రాజు గ్రహించాడు.

అంతలో సేనాధిపతి, “ఈ యువకుడే మన యువరాణిని వెతికి తీసుకురావడానికి అనుమతి కోరివచ్చాడు,” అన్నాడు.

రాజు ఆ యువకుడితో, “నీ పేరేమిటి? నువ్వెవరు? మా సైనికులు నలుదిశలకూ వెళ్ళి యువరాణిని వెతికి వచ్చారు. మరికొందరు పొరుగు రాజ్యా

లకు కూడా వెళ్ళి ఉన్నారు. నువ్వు ఒంటరిగా యువరాణిని వెతకడానికి వెళతానంటున్నావు. అది నీ ఒక్కడివల్ల సాధ్యమయ్యే పనేనా? ఒకవేళ యువరాణిని చూసినా నువ్వు గుర్తుపట్టగలవా?" అని అడిగాడు.

ఆ యువకుడు చేతులు జోడించి, "మహారాజా! యేటా యువరాణి జన్మదిన సందర్భంగా జరిగే ఊరేగింపును నేనూ, మా తల్లి చూసేవాళ్ళం. అందువల్ల నేను యువరాణిగారిని సులభంగా గుర్తించగలను," అన్నాడు.

"ఇంతకూ, నువ్వు ఎవరన్న సంగతి చెప్పనేలేదు!" అన్నాడు రాజు.

"మహారాజా! నా పేరు మహేంద్ర నాధుడు. రాజధాని నగరానికి కొద్ది దూరంలో ఉన్న దేవీ ఆలయ సమీపంలో నేనూ, మా తల్లి ఉంటున్నాము. మా తల్లి, రోజూ పూలు కోసి, మాలకట్టి దేవీ ఆలయానికి సమర్పిస్తూ వుంటుంది. నా మూడేళ్ళ వయసులో మా తండ్రి మరణించాడు. అప్పటినుంచి, మా ఆలనా పాలనా మా పినతండ్రిగారే చూసేవారు. అయినా, మా పినతల్లి హఠాత్తుగా చనిపోవడంతో, మా పినతండ్రికి జీవితం మీద విరక్తి పుట్టి, మమ్మల్నందరినీ వదిలి ఎటో వెళ్ళిపోయాడు. నాకు ఊహ తెలిసిన రోజునుంచి నా సంపాదనతోనే నేనూ, మా తల్లి జీవిస్తున్నాము," అన్నాడా యువకుడు వినయంగా.

రాజు తల పంకించి, "అయినా, నువ్వు తలపెట్టిన కార్యం సులభమైనది కాదు. ఎన్నో కష్టనష్టాలను ఎదుర్కోవలసి వుంటుంది," అన్నాడు.

"నిజమే, మహారాజా! అవన్నీ బాగా ఆలోచించుకునే వచ్చాను. నేను యువరాణిగారిని వెతుకుతూ వెళితే, తిరిగి రావడానికి కొన్ని రోజులు పట్టవచ్చు. అక్కడ ఎదురయ్యే కష్టనష్టాల గురించి నాకు భయంలేదు. అయితే, అంతవరకు ఇక్కడ నా తల్లి సంరక్షణాబాధ్యతలు

చూసుకోవడానికి నేను తప్ప మరొక దిక్కు లేదు. అందుకే ఈ విషయాన్ని సేనాధిపతికి ముందే తెలియజేశాను," అన్నాడు మహేంద్రనాథుడు.

"అవును, సేనాధిపతి ఆ విషయం నాకు ముందే చెప్పాడు. ఆ సంగతి మేము చూసుకుంటాము. నువ్వు ఈ కార్యంలో విజయం సాధించావంటే నిన్ను గొప్ప బహుమతులతో సత్కరించ గలము. ఇంకేదైనా కోరిక వుంటే ఇప్పుడే చెప్పు!" అని అడిగాడు రాజు.

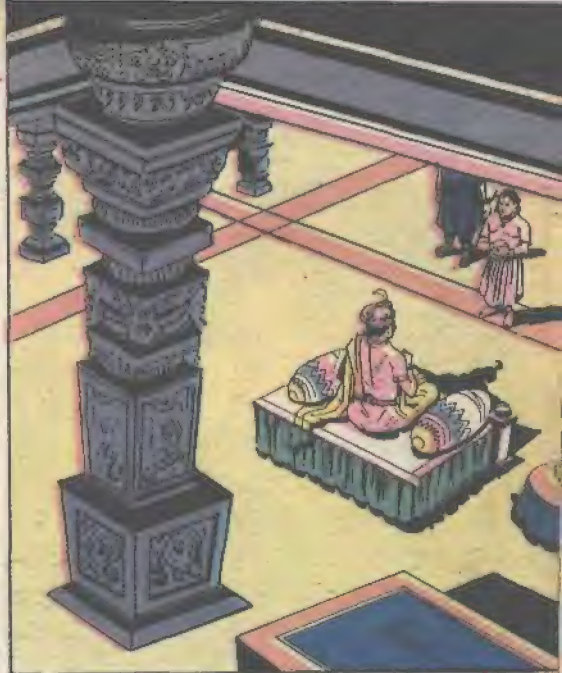
"ఎటువంటి బహుమతిని ఆశించిగాని నేనీ పనికి వూసుకోలేదు. ఇటువంటి క్లిష్టపరిస్థితులలో ఆదుకోవడం ప్రతి పారుడికీ కర్తవ్యం కదా? నాకు రాజధాని సమీప అరణ్యప్రాంత పరిసరాలు బాగా తెలుసు. అందుకే యువరాణిని వెదక డానికి మీ అనుమతి కోసం వచ్చాను," అన్నాడు మహేంద్రనాథుడు.

"అలాగే, నీ కోరికను అంగీక రిస్తున్నాను. ఎప్పుడు బయలుదేరు తావు?" అని అడిగాడు రాజు.

"రేపే బయలుదేరతాను, మహారాజా! అయితే," అని అడిగాడు మహేంద్రనాథుడు.

"ఏమిటి?" అన్నాడు రాజు.

ఉగ్రసేనుడు కూడా ఏమిటి అన్నట్టు మహేంద్రనాథుడికేసి చూశాడు.

"మహారాజా! నేనైతే యువరాణి గారిని గుర్తుపట్టగలను. అయితే, మీ అనుమతితోనే, నేను యువరాణిని వెతక డానికి వెళ్ళానని ఆమెకు తెలియజేయడం ఎలాగా అని అలోచిస్తున్నాను," అన్నాడు మహేంద్రనాథుడు.

"మహారాజా! యువరాణికి ఆన వాలుగా ఏదైనా ఇచ్చి పంపడం అంత క్షేమం కాదు. ఎందుకంటే అది మార్గ మధ్యంలో కనిపించకుండా పోవచ్చు; దానిని ఎవరైనా దొంగిలించవచ్చు," అన్నాడు ఉగ్రసేనుడు.

రాజు ఉగ్రసేనుడితో, "నిజమే. నాకూ అలాగే అనిపిస్తున్నది," అని, మహేంద్ర

నాడుడికేసి తిరిగి, "యువరాణి కుడి భుజం మీద ఒక పుట్టుమచ్చ ఉన్నది. అది నాకూ. మహారాణికి తప్ప వేరెవ్వరికీ తెలియదు. నువ్వు యువరాణిని చూసి నవ్వుడు ఈ మాట చెప్పావంటే, ఆమె నిన్ను మేము పంపినట్టు గుర్తించగలదు. అయితే, నువ్వీ సంగతిని మూడో మనిషికి చెప్పకూడదు జాగ్రత్త!" అని హెచ్చరించి, "మీ తల్లి సంరక్షణ బాధ్యతలు సేనాధిపతి చూసుకుంటాడు. కాబట్టి, నువ్వు రేపే నిశ్చింతగా బయలుదేరవచ్చు. యువరాణిని గుర్తించిన శుభవార్తతో నువ్వు జయప్రదంగా తిరిగి రావాలని మేమందరం ఎదురుచూస్తూ వుంటాము,"

అని చెప్పి అసనం నుంచి లేచి, అంతః పురంకేసి బయలుదేరాడు.

సేనానాయకుడు, "సాయంకాలం, మీ తల్లిని వెంట తీసుకుని రా. మిగతా ఏర్పాట్లగురించి మాట్లాడుదాం," అన్నాడు.

మహేంద్రనాథుడు అక్కడి నుంచి ఇంటికి చేరేసరికి, అతని తల్లి సాయంకాలం పూజకు పూలమాలలు సిద్ధం చేస్తున్నది.

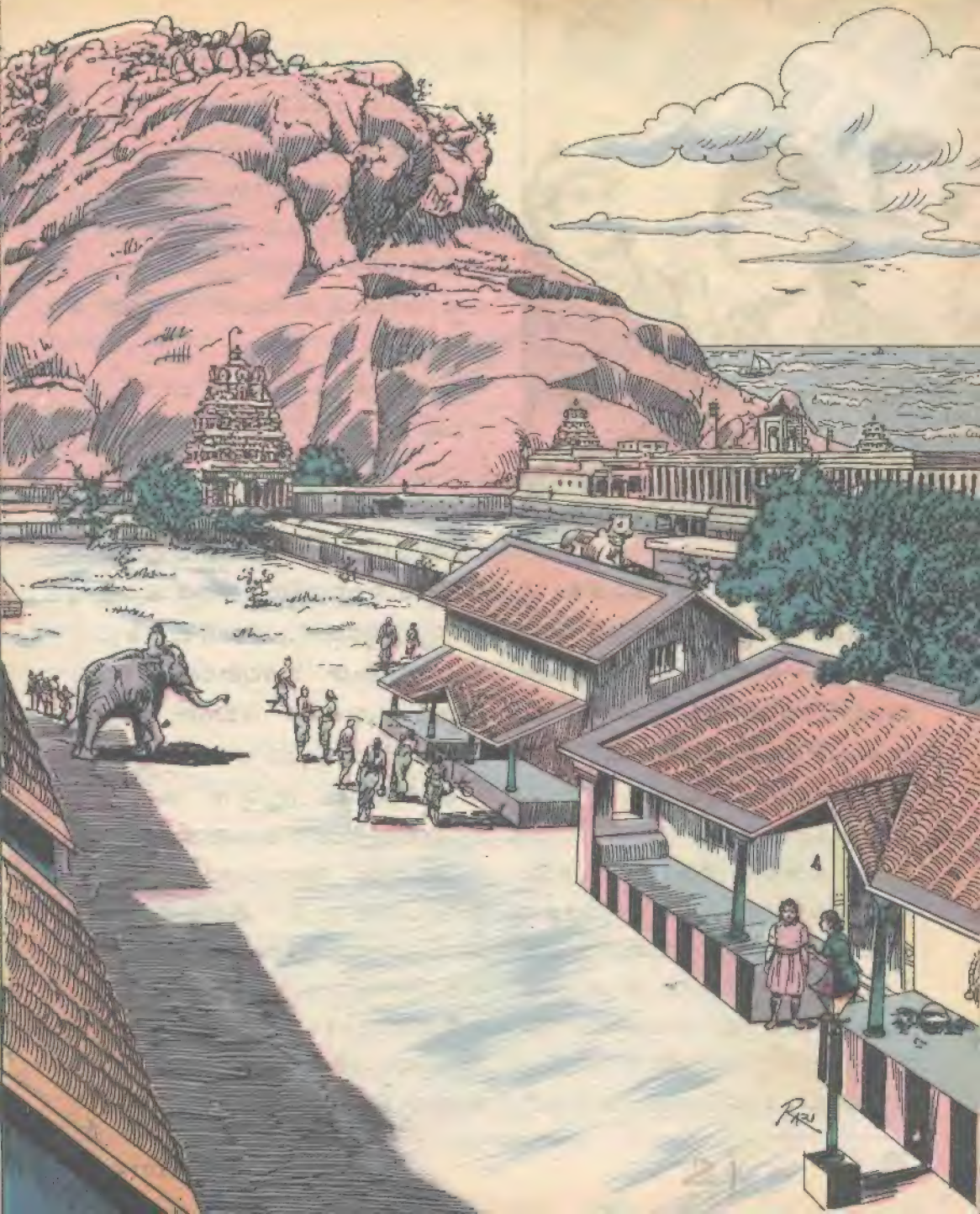
"అమ్మా, నేను రాజాగారిని దర్శించి వచ్చాను," అన్నాడు.

"వీరసేనమహారాజాగారినా? నిజంగానా? రాజాస్థానంలో ఉద్యోగంలో చేరావా ఏం?" అని అడిగింది తల్లి అనందాశ్చర్యాలతో.

"ఉద్యోగంలో తరవాత చేరుతాను. ఇప్పుడు నేను యువరాణిగారిని వెతకడానికి రాజాగారు అనుమతి ఇచ్చారు!" అన్నాడు మహేంద్రనాథుడు.

"యువరాణిని వెతకడానికి నువ్వు వెళుతున్నావా? ఆమెను ఎక్కడని వెతకగలవు? ఒంటరిగా అరణ్యంలోకి వెళ్ళడం క్షేమమవుతుందా? అయినా, నువ్వు వచ్చే వరకు ఇక్కడ నన్ను చూసుకునే వాళ్ళెవరు?" అన్నది తల్లి విచారంగా.

"విచారించవద్దు! యువరాణిగారి అచూకీ తెలుసుకుని నేను క్షేమంగా

తిరిగి రాగలను. అంతవరకు నీ సంరక్షణ బాధ్యతలు రాజుగారే చూసు కుంటారు. ఈ రోజు సాయంకాలం మనం సేనాధిపతిని కలుసుకున్నామంటే, నీ అనుమానాలన్నీ తీరిపోతాయి," అని తల్లికి ధైర్యం చెప్పి, ఓదార్చాడు మహేంద్రనాథుడు.

సాయంకాలం, కొడుకు వెంట తనను చూడడానికి వచ్చిన మహేంద్రనాథుడి తల్లితో సేనాధిపతి ఉగ్రసేనుడు సాదరంగా, "అమ్మా, మీ కుమారుడు ఈ కార్యంలో విజయం సాధించి, రాజకుటుంబానికి, రాజ్యప్రజలకూ ఆనందాన్ని కలిగించగల డనే అనిపిస్తున్నది. అతడు తిరిగి వచ్చే

వరకు, మీ సంరక్షణ చూసుకునే బాధ్యత నాది. మీకు రాజభవనం నుంచే రోజూ మూడు పూటలూ భోజనం వస్తుంది. మీకు తోడుగానూ, మీ అవసరాలు చూడడానికి ఒక సైనికుడి బాధ్యను పంపుతాను. కాబట్టి మీరు నిశ్చింతగా వుండవచ్చు. మీ కుమారుణ్ణి వెళ్ళిరమ్మని నిండు మనసుతో ఆశీర్వదించండి," అన్నాడు.

ఆ తరువాత ఉగ్రసేనుడు మహేంద్ర నాథుడి కేసి తిరిగి, "మీ తల్లిని గురించిన విచారం ఇక నీకు వద్దు. అరణ్యంలో పశ్చిమదిశ నుంచి వెతకడం ప్రారంభిస్తే మంచి ఫలితం వుంటుందని వాచస్తూతా చార్యులు సెలవిచ్చారు. కాబట్టి ఆ విషయాన్ని గుర్తుంచుకో. రాజుగారు చెప్పిన విషయం కూడా మరిచిపోవద్దు. రేపు పొద్దునే బయలుదేరి క్షేమంగా వెళ్ళి, విజయం సాధించుకుని రా," అన్నాడు.

తల్లికొడుకులు తృప్తిగా అక్కడి నుంచి తమ ఇంటికి బయలుదేరారు.

మరునాడు తెల్లవారుజామునే లేచి, మహేంద్రనాథుడు తల్లిపాదాలకు నమస్కరించి, ఆశీర్వాదాలు పొంది, ఆమె కట్టి ఇచ్చిన అన్నం మూటనెత్తు కుని, సరోవరంకేసి నడిచాడు.

సారస సరోవరం మధ్య వున్న విడిది భవనాన్ని అతడెన్నడూ దగ్గరనుంచి చూడ

లేదు. అతడు ఆ భవనాన్ని చూసి, అశ్చర్యంచెందాడు. సరోవర పరిసర ప్రాంతాలను కలయ చూశాడు. చిన్న రేవుదగ్గర ఒక పడవ కనిపించింది. పడవ సమీపంలోని చెట్టునీడలో కూర్చుని వున్న పడవవాడు, మహేంద్రనాథుణ్ణి చూడగానే, లేచి నిలబడి, చేతులు జోడించి, "బాబూ, తమరు రాజభవనం నుంచి వస్తున్నారా?" అని అడిగాడు.

"ఎందుకు అలా అడుగుతున్నావు?" అన్నాడు మహేంద్రనాథుడు.

"యువరాణిగారిని గురించి మంచి కబురు వస్తుండేమోనని ఎదురు చూస్తున్నాను, బాబూ. యువరాణిగారు వచ్చినా, లేదా ఫలానా చేట ఉన్నదని తెలిసినా, విడిదిభవనంలో వుండే పరిచారిక మళ్ళీ రాజభవనం చేరవచ్చు. ఆమె ఒక్కతే బిక్కుబిక్కుమంటూ విడిదిభవనంలో ఉంటున్నది. పగటి వేళ ఒకరిద్దరు పరిచారికలు వచ్చి, భోజనం ఇచ్చి వెళుతున్నారు. ఆ తరవాత

ఆముసలిది ఒక్కతే దిగులుతో కూర్చుని ఉంటున్నది, బాబూ. అందుకే అడిగాను," అన్నాడు పడవవాడు.

"ఇంకా యువరాణిగారి జాడ తెలియ లేదు. ఆమెను వెతకడానికే నేను బయలుదేరాను," అన్నాడు మహేంద్రనాథుడు.

"అలాగా! చాలా సంతోషం. అయితే, ఒకటిమాత్రం నిజం. ఆ దుర్మార్గులు ఆమెను ఈ రేవుగుండా అపహరించుకుని వెళ్ళలేదు. సరోవరం నుంచి మరేదో మార్గం వుండాలి!" అన్నాడు పడవవాడు.

"ఇప్పుడు సరోవరం చుట్టూ తిరిగి, వెలుపలికి మార్గం ఏదైనా కనిపిస్తుండేమో చూస్తాను. అరణ్యంలోకి ఏదైనా మార్గం వున్నట్టు కనిపిస్తే, ఆ దారిగుండా నా ప్రయాణం సాగిస్తాను," అంటూ అక్కడి నుంచి బయలుదేరాడు మహేంద్రనాథుడు.

"మీ ప్రయాణం విజయవంతం కావాలని కోరుకుంటున్నాను. వెళ్ళిరండి!" అన్నాడు పడవవాడు. —(ఇంకావుంది)

అకాశమంత పాన్సుకర్ర!

ఒకనాడ పెద్ద జమిందారు ఒకసారి శాంతప్ప, వీరప్ప అనే తన పెదూషకులతో ఊరి బయటకు వాహ్యళికి బయలుదేరాడు. అక్కడ చక్కని పైరుపంటలతో కళకళలాడుతున్న పొలాలను చూసి శాంతప్ప కళ్ళు తుడుచుకుంటూ, “ప్రభూ! ఒకప్పుడు ఈ కనిపించే పొలాలన్నీ మా ముత్తాతవే!” అన్నాడు.

“అవును, ప్రభూ! మా ముత్తాత నెలకు మూడు వర్షాలు కురిపించేవాడు. అందు కాయన దగ్గరున్న సాధనం ఏమనుకున్నారు? ఒక పెద్ద పాన్సుకర్ర! దానితో అయిన కావాలను కున్నప్పుడు మేఘాలను అదిలించి, బెదిరించి వర్షం కురిపించేవాడు. అది పేరుకు పాన్సుకర్ర కాని, మరొక వజ్రాయుధం అనుకోండి,” అన్నాడు వీరప్ప.

“అంత పొడవు పాన్సుకర్ర! దాన్ని మీ తాత ఎక్కడ పెట్టేవాడు?” అని అడిగాడు జమిందారు.

“ఆ పాన్సుకర్రను మా ముత్తాత, ఎవరి కంటా బడకుండా మా పొలంలో ఒక మారుమూల దాచేవాడు,” అన్నాడు శాంతప్ప, ఎదురుగావున్న పచ్చటి పొలాలకేసి దీనంగా ముఖం పెట్టచూస్తూ.

“అలాగా! అంత వజ్రాయుధానికి ఈడైన, ఆ పాన్సుకర్ర ఇప్పుడెక్కడున్నది?” అని అడిగాడు జమిందారు వచ్చే నవ్వును అవుకుంటూ.

వీరప్ప గొంతు నవరించుకుని, “ప్రభూ! మీకు తెలిసినదేగదా—అదృష్టదురవృష్టాలనేవి కావడకుండాలు! కోపం చేటనీ, మీరెరిగిందే! ఒకసారి మా ముత్తాత ఇంటి గోడవల్ పట్టరాని కోపంలో వుండి, మైఘాలను అదే పనిగా ఎడాపెడా తడిలిస్తూ బలంగా కొట్టాడు. దానితో మూడు పగళ్ళూ, మూడు రాత్రులూ కుండపోతగా వర్షం కురిసి, ఆ చిరుజలప్రళయంలో పాన్సుకర్ర కాస్తా కనబడకుండా కొట్టుకు పోయింది!” అన్నాడు.

“అంతే, ప్రభూ! ఆ పాన్సుకర్ర పోయాక మా ముత్తాత అంత పొలం తనకెందుకని, అడిగినవాళ్ళకు అడిగినంత దానం చేసేశాడండి. దానితో మాతరం వచ్చేసరికి కుంటపొలం కూడా లేకుండా పోయిందండి,” అన్నాడు శాంతప్ప కళ్ళు రెండూ పైపంచతో తుడుచుకుంటూ.

అంతా విని జమిందారు పొట్ట చెక్కలయ్యేలా నవ్వుకుని, పెదూషకు లిద్దరికీ వందేసి ఎకరాలు బహూకరించాడు.

—యస్. లక్ష్మీనిధ్య

కూబరుడి కథ

పట్టువదలని ఏకమార్కుడు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపైనుంచి శవాన్ని దించి భుజాన వేసుకుని, ఎప్పటిలాగే మౌనంగా శ్మశానంకేసి నడవసాగాడు. అప్పుడు శవంలోని బేతాళుడు, "రాజా, నీకున్న లోకజ్ఞానం, శక్తిసామర్థ్యాలతో నిమిత్తం లేకుండా, వంశపారంపర్యంగా లభించిన రాజరికంతో నువ్వు ప్రజలను శానించ గలవు. అయినా, నువ్వు దానితో తృప్తి పడక, ఇంత అర్థరాత్రివేళ, ఈ భయంకరమైన శ్మశానంలో నానా యాతనలకూ గురి అవుతున్నావంటే, అందుకు కారణం ఏమైవుంటుంది? ఏదైనా సాధ్యమైన దాన్ని ఆశిస్తున్నావా? అదే నీ కోరిక అయితే, వజ్రసంకల్పం, లక్ష్మీనిధిపట్ల అకుంతిత దీక్ష కావాలి. అయితే, ఇది ఏ కొద్దిమంది మహాసత్వులకో తప్ప, అందరికీ సాధ్యపడదు. అయినా,

చేలాళ కథలు

ఒక్కొక్క సమయంలో అలాంటివారు కూడా మానసిక బలహీనతకొద్దీ, దయ, కరుణ, ప్రేమ, జాలిలాంటి అతి సామాన్య మైన చిత్తప్రవృత్తులకు లొంగిపోతారు. ఇందుకు ఉదాహరణగా, కూబరుడనే మహామాంత్రికుడి కథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియకుండా, విను," అంటూ ఇలా చెప్పేసాగాడు:

అవంతిదేశపు రాజకుమారి స్వర్ణలతకు, అపురూప సౌందర్యవతి అన్న పేరు వచ్చింది. ఆమెను వివాహమాడగోరి వివిధ దేశాల రాజకుమారులు తమ తమ చిత్రపటాలను పంపారు. స్వర్ణలత తండ్రితో, "నా వివాహ విషయంలో

మీ నిర్ణయానికి కట్టుబడి వుంటాను. మన దేశానికి ఏ దేశంతో సత్సంబంధాలు వుండడం మంచిదో ఆలోచించి, ఆ దేశపు రాకుమారుణ్ణి నాకు వరుడుగా నిర్ణయిస్తే, నా వివాహంవల్ల దేశానికి ప్రయోజనం వుంటుంది," అన్నది.

రాజు నవ్వి, "నీహరదేశపు యువ రాజును నీకు వరుడుగా నిర్ణయించాను. ఇష్టమేనా?" అన్నాడు.

స్వర్ణలత ముఖం పాలిపోయింది. నీహరదేశపు యువరాజు దుష్టుడు, నీచుడు, ప్రజాకంటకుడు. వాడు ముఖసౌందర్యం కూడా లేని కురూపి.

రాజు కూతురి ముఖంలో మార్పులు గమనించి, "నువ్వు విదేహ రాజకుమారుడైన చిత్రసేనుణ్ణి ప్రేమిస్తున్నట్లు నాకు తెలిసింది. దేశక్షేమం గురించి ఆలోచించక అతణ్ణి పెళ్ళిచేసుకుని సుఖంగా వుండు," అన్నాడు.

స్వర్ణలత తల అడ్డంగా ఊపి, "నా ప్రేమ ఊహలొంచి పుట్టింది. అందుకోసం దేశక్షేమాన్ని త్యాగం చెయ్యలేను. నేను ముందుగా నా దేశాన్ని ప్రేమిస్తున్నాను. నా దేశంకోసం నేను, నీహరదేశపు యువ రాజును వివాహంచేసుకుంటాను," అన్నది.

రాజు మృదువుగా, "నీ దేశాభిమానం గొప్పది. నా నిర్ణయంపై నమ్మకమూ

గప్పదే! నీవంటి ఉత్తమురాలికి అన్యాయం జరగదని, నా విశ్వాసం, నువ్వు కోరినవాడే నీకు వరుడు కాగలడు," అని వెళ్ళిపోయాడు.

ఇక్కడిలా వుండగా—చిత్రారణ్యంలో కూబరుడనే మాంత్రికుడున్నాడు. వాడు ఖుద్రదేవతారాధన చేసి చాలా శక్తులు సంపాదించాడు. సమస్త భూలోకానికి సార్వభౌముడు కావాలని వాడి కోరిక. స్వర్ణలతను వివాహం చేసుకుంటే తప్ప వాడి కోరిక సిద్ధించదని, ఒక ఖుద్రదేవత వాడికి చెప్పింది. అయితే స్వర్ణలత ఇష్టపడి వాణ్ణి పెళ్ళి చేసుకోవాలి! వాడామెను బలవంతం చేస్తే శక్తులన్నీ నశించిపోయి సామాన్యుడైపోతాడు.

కూబరుడు తన మాంత్రిక శక్తితో అకాశయానం చేసి, అదృశ్య రూపంలో స్వర్ణలత వుండే అంతఃపుర మందిరం చేరుకున్నాడు. ఆ సమయంలో స్వర్ణలత హంసతూలికాతల్పంమీద మైమరచి నిద్రపోతున్నది. అతి సమీపంలో వుండి ఆమె అందాన్ని చూసి దిగ్భ్రాంతుడైన కూబరుడు, "ఇంతకాలం సార్వభౌముడు కావాలని, ఈమెను పెళ్ళి చేసుకోవాలను కున్నాను. కాని, ఈమెను పెళ్ళి చేసు కోవడమే సార్వభౌమత్వమని ఇప్పుడు అనిపిస్తున్నది!" అనుకున్నాడు.

స్వర్ణలత తెల్లవారుఝామున నిద్ర లేచింది. అప్పుడు కూబరుడు అదృశ్య రూపం విడిచి, ఆమెముందు ప్రత్యక్ష మయ్యాడు. స్వర్ణలత అతణ్ణి చూసి కలవరపడింది. కూబరు డామెతో, "నుందరీ! కలవరపడకు. నేను నీకు ఎటువంటి అపకారం చెయ్యను. నిన్ను ప్రేమించి ఇక్కడికి వచ్చాను," అంటూ తన కథ చెప్పాడు.

అంతా విని స్వర్ణలత, "నేను రాజ కుమార్తెను. రాజకుమారులలో ఒకరిని వివాహం చేసుకుంటాను. మాంత్రికుడి వైన నీతో నా పెళ్ళి జరగదు కాక జర గదు," అని కూబరుడికి చెప్పింది.

కూబరుడు నవ్వి, "నా శక్తి తెలియక అలా మాట్లాడుతున్నావు. ఈ అంతః పురంతో సహా నిన్ను నేను కోరిన చోటుకు తీసుకుని వెళ్ళగలను. అత్యంత బలవంతులైన రాజకుమారులను, నాకు సేవకులుగా చేసుకోగలను. నువ్వు నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటే ఈ ప్రపంచంలోని సమస్త సుఖాలూ నీవి. నాతో పెళ్ళికి ఇష్టపడకపోతే, నీ దేశాన్ని సర్వనాశనం చేస్తాను," అన్నాడు.

మాంత్రికుడన్నంత పని చేయగలడని స్వర్ణలత భయపడింది. ఆమె కాసేపాలో చించి, "మూడు షరతులకొప్పుకుంటే, నేను నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటాను. లేదా

నువ్వు నా దేశాన్ని నాశనంచేసేలోగా, నేను ఆత్మహత్య చేసుకుంటాను," అన్నది.

వెంటనే మాంత్రికుడు, "నీ షరతు లేమిటో చెప్పు!" అన్నాడు.

"మా దేశంలోని ప్రజలు రెండు మతాలవారు. వాళ్ళు మా మతం గొప్పదంటే మా మతం గొప్పదని, పరస్పరం కలహించుకుంటూ కాలం వృథా చేయడమే కాక, దుష్కృత్యాలు చేస్తూ శాంతికి భంగం కలిగిస్తున్నారు. వారిలో నువ్వు మార్పు తెచ్చి సోదరభావం కలిగించాలి. ఇది నా మొదటి షరతు," అన్నది స్వర్ణలత.

"నీ రెండో షరతు ఏమిటి?" అన్నాడు కూబరుడు.

"నా తండ్రి ప్రజాక్షేమాన్నాశించి ఎన్నో శాసనాలు చేశాడు. వాటిని అమలుపరచడానికి ఎందరో రాజోద్యోగులను నియమించాడు. కానీ వారిలో చాలామంది అవినీతిపరులై పోయారు. వారిని గుర్తించడం నా తండ్రికి కూడా అసాధ్యంగా వున్నది. నువ్వా అవినీతిపరులను గుర్తించి, వారిలో మంచి మార్పును తీసుకురావాలి, ఇది నా రెండో షరతు," అన్నది స్వర్ణలత.

కూబరుడాలోచనలో పడ్డాడు. ఈలోగా స్వర్ణలత, "నీహరదేశపు యువరాజు

పరమ నీచుడు. వాడు నన్ను ప్రేమించాడు. నేను తనను పెళ్ళాడకపోతే, నా దేశాన్ని నాశనం చేస్తానని నా తండ్రిని బెదిరిస్తున్నాడు. వాడి కారణంగా నేను, సాకెంతో ఇష్టమైన విదేహ యువరాజు చిత్రసేనుణ్ణి మరిచిపోవాలనుకుంటున్నాను. నువ్వు నీహర యువరాజులో మంచితనాన్ని ప్రవేశపెట్టాలి! ఇది నా మూడో పరతు," అన్నది.

ఇది విని ఉలిక్కిపడిన కూబరుడు, "అయితే నువ్వు చిత్రసేనుణ్ణి ప్రేమిస్తున్నావన్నమాట! అలాంటప్పుడు నీ పరతులు పాటించినంత మాత్రాన ఇష్టపడి నన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటావా?" అని అడిగాడు.

"నా దేశ క్షేమంకోసం, నీచుడైన అనీహర యువరాజునే పెళ్ళాడ్డానికి సిద్ధపడ్డాను. ఇన్ని మంచి పనులుచేస్తే నిన్నెందుకు పెళ్ళిచేసుకోను?" అన్నదిస్వర్ణలత.

"సరే, నేను వెళుతున్నాను. నువ్వు నేను తిరిగి వచ్చేలోగా ఇంకెవరిని వివాహం చేసుకోలేవు. అందుకు నీ మెడలో ఈ హారాన్ని వేస్తున్నాను. నేను తప్ప నిన్నెవరు తాకినా, ఈ హారం పామై వారిని కరుస్తుంది. అంతేకాక, నేనుతప్ప ఇంకెవ్వరూ, ఈ హారాన్ని నీ మెడలోంచి తొలగించలేరు," అంటూ స్వర్ణలత

మెడలో ఒక ముత్యాల హారాన్ని వేసి, అక్కడినుంచి బయల్దేరాడు.

మాంత్రికుడు ముందుగా ఉపాసనా మందిరం చేరుకుని, మొత్తం ఘుద్రదేవతలందరినీ మంత్రోచ్ఛారణతో పిలిచాడు. వాళ్ళందరూ ప్రత్యక్షమై, వాడి కోరిక విని, "ఇంత పరకూ మమ్మల్నెవరూ ఇలాంటి కోరిక కోరివుండలేదు. నీ కారణంగా మేమూ పునీతులమయ్యే అవకాశమున్నది. మా సర్వశక్తులూ నీలో ప్రవేశపెడుతున్నాం. కానీ నీ కార్యసాధనకు, నువ్వు ప్రేమదేవత నారాధించాలి. మా శక్తులు నీ బలాన్ని పెంచుకుంటాయి. అందువల్ల ఈ ప్రపంచంలో ఏ శక్తి

నిన్నెదిరించలేదు. అయితే, మనిషిని జయించడానికి మాత్రమే శక్తి పనికి వస్తుంది. మనసును జయించడానికి ప్రేమ అవసరం. నువ్వు గ్రహించావే లేదో—నువ్వు తలపెట్టిన కార్యం మనసుకు సంబంధించినది!” అన్నది.

కూబరుడు వెంటనే ప్రేమదేవతను ఆరాధించాడు. వాడు మహాశక్తిమంతుడు కావడంవల్ల, త్వరలోనే ప్రేమదేవత వాడికి ప్రత్యక్షమై, “ప్రేమ లేనిదే నీ కోరిక తీరదు. అయితే, నువ్వు పరమ నీచుడివి; స్వార్థపరుడివి. నీలో ప్రేమ అంకురించడానికి చాలా కాలం పడుతుంది. నీ కార్యనిధి కోసం, నేను

నిన్నావహించి వుండగలను. ఇష్టమైతే చెప్పు!” అన్నది.

మాంత్రికుడు సంతోషంగా అంగీకరించాడు.

ముందుగా కూబరుడు ప్రజలమధ్యకు వెళ్ళి, తాను దైవాంశ కలవాడినని చెప్పుకున్నాడు. వాడు చూపే మహిమలు ప్రజలనెంతగానో ఆకర్షించాయి. కొద్దిరోజుల్లోనే ఎందరో వాణ్ణి నమ్మి భక్తులు కాసాగారు.

కూబరుడు చాలా మంచి పనులు చేశాడు. ఎందరికో అసాధ్యమైన వ్యాధులను నయం చేశాడు. గుడ్డివారికి చూపు తెప్పించాడు. పేదవాళ్ళకు డబ్బిచ్చాడు. బీడువారిన పొలాల్లో పంటలు పండించాడు.

తర్వాత కూబరుడు, దేవుడి గురించిన ప్రచారం ప్రారంభించాడు. ఏ మతం వారికా మతం నమ్మే రూపంలో కనిపించి, “మీరు నమ్మే దేవుడి పేరేమయినా, మీరంతా సోదరులు. మీరు పరస్పర ద్వేషంతో ఒకరినొకరు నాశనం చేసుకుంటూంటే చూస్తూ నేను భరించలేను. నాకు దుఃఖం కలిగించే పనులు మీరు చేయకండి!” అని చెప్పాడు.

క్రమంగా ప్రజల్లో మార్పు రాసాగింది. అవంతి దేశంలో మతవిద్వేషాలు నశించడమే కాక, కూబరుడికి భక్తులైన

వారందరూ అవినీతిని విడిచిపెట్టారు. రాజోద్యోగులందరూ కూబరుడి చెంత చేరి తమ పాపాలు కడిగేసుకుని కొత్త జీవితం ప్రారంభించారు.

ఇది జరిగాక కూబరుడు వివిధ రాజ్యాల్లో సంచారం చేశాడు. ఎక్కడకు వెళ్ళినా భక్తి ప్రేమభావాలతో ప్రజలు వాడి ముందు సాగిలపడసాగారు. ఆ విధంగా పరమ దుష్టుడైన నీహరదేశపు యువరాజు కూడా కూబరుడి భక్తుడై సన్మార్గంలో ప్రవేశించాడు.

అనుకున్న దానికంటే ముందుగానే, కూబరుడు ఆ సాధ్యమనుకున్న పన్నీ సాధించి, స్వర్ణలతపద్మకు తిరిగివచ్చాడు.

ఆమె వాడిముందు సాష్టాంగపడి, "నువ్వు మాంత్రికుడివి కాదు, దేవుడివి. నాకోసం ఇన్ని సాధించడం మానవ మాత్రులకు సాధ్యంకాదు. నువ్వు నన్ను వెళ్ళిచేసుకుంటే అది నా అదృష్టంగా భావిస్తాను," అన్నది.

కూబరుడు నవ్వి, "నేను నిన్ను పెళ్ళాడాలని రాలేదు. నీ మెడలోని హరాన్ని తొలగించి, నిన్ను స్వతంత్రురాలిని చేయాలని వచ్చాను," అన్నాడు. స్వర్ణలత ఆశ్చర్యంగా, "అయితే, నువ్వు నన్ను ప్రేమించడం లేదా?" అని అడిగింది.

కూబరుడు గంభీరంగా, "మాంత్రికుడిగా నిన్ను ప్రేమించినప్పుడు నిన్ను పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకున్నాను. ఇప్పుడు నేను దైవాంశ కలవాణ్ణి. అందువల్ల నిన్ను కోరను. నీ ప్రేమకు న్యాయం జరగాలని కోరుకుంటాను. నువ్వు విదేహ యువరాజు చిత్రసేనుణ్ణి వివాహం చేసుకుని సుఖంగా జీవించు," అని స్వర్ణలత మెడలోని ముత్యాలహారం తీసుకుని, అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, "రాజా, ఎన్నో శ్రమలకోర్చి మీ ద్రవ్యవతలను ప్రత్యక్షం చేసుకుని, సమస్త భూలోకానికి సార్వభౌముడు కాదలచిన కూబరుడు,

అది సాధ్యమయ్యే తరుణంలో, ఎందుకు చేజేతులా జారవిడుచుకున్నాడు? తను దేవాంశ కలవాణ్ణి వాడనడం, అజ్ఞాన జనిత అహంకారం కాదా? ఒకవేళ అది కాదనుకుంటే—స్వర్ణలత పెట్టిన షరతులను సాధించే ప్రయత్నంలో, వాడు తను మహామాంత్రికుడినన్న సంగతి మరిచి, ప్రేమా, సోదరభావంలాంటి పేలవమైన శబ్దాలను పల్లిస్తూ, అతి సామాన్యుడైన మనిషి దశకు దిగజారిపోయాడా? ఈ సందేహాలకు సమాధానం తెలిసే కూడా చెప్పకపోయావో, నీ తల పగిలిపోతుంది," అన్నాడు.

దానికి విక్రమార్కుడు, "కూబరుడు స్వాస్థాన్ని, అధికారాన్ని ప్రేమించినవాడు. అందువల్ల, వాడారాధించినవారు ఖుద్ర దేవతలయ్యారు: శక్తులు ఖుద్రశక్తులయ్యాయి. కానీ వాడు స్వర్ణలతను ప్రేమించాక, వాడి దేవత ప్రేమదేవత అయింది. వాడి శక్తులు దైవమహిమలయ్యాయి. అది గ్రహించే వాడు, తను

దేవాంశ కలవాణ్ణి అన్నాడు. అందులో అజ్ఞానం గానీ, అహంకారం గానీ ఏమీ లేదు. అల్పులూ, శక్తిహీనులూ చిలక పలుకుల్లా పలికే దయ, కరుణ, జాలి, ప్రేమలాంటి మాటలకు కారణం మానసిక బలహీనత కావచ్చు. కానీ వాటిని మహాశక్తిమంతులైన కూబరుడిలాంటి వాళ్ళకు అపాదించడం అర్థరహితం, హాస్యాస్పదం అవుతుంది. ఖుద్రశక్తుల నారాధించి సమస్త భూలోకానికి సార్వభౌముడు కావాలని ఆశించిన తరుణంలో, కూబరుడు కేవలం ఖుద్రమాంత్రికుడు. అతర్వాత స్వర్ణలత షరతులను సాధించే ప్రయత్నంలో వాడి ప్రవృత్తి పూర్తిగా మారిపోయింది. ఆ కారణంగానే వాడు, స్వర్ణలతను పెళ్ళాడేందుకు తిరస్కరించాడు!" అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా మౌనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవరితో సహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.-(కల్పితం)

[అధ్యాయం: "మమందర" రచన]

మనదేశపు పక్షిలు-జంతువులు :

నల్ల జింకలు

మనదేశంలో ముఖ్యంగా నాలుగు రకాల జింకలు ఉన్నాయి. అవి చింకరా జింకలు, 'బ్లాక్ బక్' అనే నల్లజింకలు, చౌనింఘా అనే నాలుగు కొమ్ముల జింకలు, నిల్గాయ అనే నీలిరంగు జింకలు. ఈ నాలుగు రకాలలో అన్నిటికన్నా అందమైనవి నల్లజింకలు. ఇవి మన దేశంలోని 'యాంటిలోప్ సెరియోకోప్ర' అనే జాతికి చెందిన జింకలు. శరీరమంతా నలుపు. తెలుపు మచ్చలతో నిగనిగలాడుతూ వుండడం ఈ రెళ్ళు ప్రత్యేకత. మగజింకల కొమ్ములు నుదులు తిరిగి వుంటాయి. భుజాలవరకు 80 సెం. మీ. ఎత్తు కలిగిన ఈ జింకలు 40 కి. గ్రా. బరువు వుంటాయి. వీటికి శక్తివంతమైన కంటిచూపు వుంటుందిగాని, పూలుశక్తి, వినికిడిశక్తి మాత్రం తక్కువ.

ఒకప్పుడు మన దేశమంతటా నివసించిన ఈ జంతువులు ప్రస్తుతం గుజరాత్, రాజస్థాన్, పంజాబు ప్రాంతాలకే పరిమితమై పోయాయి. దక్షిణ భారతదేశంలో ఇవి మద్రాసులోని 'గిండి నేషనల్ పార్క్'లో ఉన్నాయి. 1924 వ సం॥లో అనాటి గవర్నర్ వీటిని అక్కడ ప్రవేశపెట్టారు. ఈ రెళ్ళు వింతగా గంతులు వేస్తూ అతి వేగంగా పరిగెత్తే దృశ్యం కనులవిందు చేస్తుంది.

కథలు చెప్పడంలో నేర్పరి!

మద్రాసులోని ఒక స్థానిక పాఠశాలలో ఉన్న ఒక బాలుకు కథలు చెప్పే పోటీని నిర్వహించింది. ఆ పోటీలో దాదాపు 100 మంది పిల్లలు పాల్గొన్నారు. మొదటి పదబోధలో యాభై మంది మిగిలారు. వారిలో పద ముగ్గురిని కథలు చెప్పడంలో నేర్పరులుగా భావించి బహుమతులు ఇచ్చారు. అలా బహుమతి పొందిన వారిలో ఐదేళ్ళ దీపక్ శ్రీనివాసన్ ఒకడు.

అంతేకాదు, ఆ పోటీలో పాల్గొన్న ఒకే ఒక 'స్పెషిక్స్ చైల్డ్' దీపక్. అంటే-పుట్టుకతో వచ్చిన నరాల బలహీనత కారణంగా నరిగి మాట రానివాడు!

ఈ నరాల బలహీనత కారణంగా నరిగి మాట్లాడడానికి ఇబ్బంది పడే దీపక్—తను పెద్దల నుంచి విన్న తెనాలి రామకృష్ణ కథలనూ, బీర్పల్ కథలనూ అద్భుతంగా వివరించి న్యాయనిర్ణేతలను మెప్పించాడు.

'స్పెషిక్స్ సానైటీ ఆఫ్ ఇండియా' అధ్వర్యంలో మద్రాసులో నడుపుతున్న ప్రత్యేక 'విద్యా కేంద్రం'లో శిక్షణ పొందుతున్న వాళ్ళలో దీపక్ చాలా ప్రత్యేకమైనవాడుగా చెబుతున్నారు. దీపక్ రోజూ ఆ విద్యాకేంద్రానికి వెళుతూ, అక్కడ

శిక్షణ పొందుతున్నాడు. అప్పుడు ఆ కుర్రాడి మొహంలో ఏమాత్రం వెనుగు, బాధాకనిపించడం లేదు. ఎప్పుడు చూసినా నవ్వుతూ వుంటాడు.

దీపక్ ఇంటివద్ద టి.వి. చూడడానికి, ముఖ్యంగా నినీమా పాటల కార్యక్రమాలు చూడడానికి ఇష్టపడతాడు. వారం వారం ప్రసారమయ్యే ప్రపంచ వార్తలు—'వరల్డ్ దిస్ ఏక్' కార్యక్రమాన్ని

చూడడమే కాదు; ఆ తరవాత కొన్నాళ్ళకు ఆ వార్తలను పరువక్రమంలో చెప్పగల అద్భుతమైన జ్ఞాపకశక్తి దీపక్ కు ఉన్నది. తను ఇంటికి తరచూ వచ్చే బంధుమిత్రుల పేర్లూ, చిరు నామాలూ మాత్రమే కాదు, వాళ్ళ బెలిఫాన్ నెంబర్లు కూడా సునాయానంగా చెప్పకలుగుతున్నాడీ ఐదేళ్ళ కుర్రాడు. క్రికెట్, టెన్నిస్, ఫుట్ బాల్ అంటే చాలా ఇష్టపడతాడు. కపిల్దేవ్ ఈ పసివాడి అభిమాన క్రిడాకారుడు.

చురుకైన చూపులతో కనిపించే దీపక్ కు దురదృష్టవశాత్తు చేతులతో రాయడానికి సాధ్యం కాదు. కాని, రాయగలిగితే మాత్రం చక్కటి కథలు రాసి పత్రికలకు పంపేవాడే!

మీకు తెలుసా?

1. మొట్టమొదటి 'సాహితీసదస్సు' ఏ నగరంలో జరిగింది ?
2. హిందీభాషలో మొట్టమొదట రామాయణాన్ని రచించినవారెవరు ?
3. కలకత్తాలోని 'బొటానికల్ గార్డెన్స్' ప్రత్యేకత ఏమిటి ?
4. ఒక పర్షియను గాథలో తండ్రి కొడుకులు ఒకరితో ఒకరు యుద్ధానికి దిగి, తాము ఎవరని గ్రహించేలోగానే ఇద్దరూ మరణిస్తారు. వారెవరు ?
5. మన తొమ్మిదవ లోక్ సభ ఎన్నికలకు ఒక ప్రాముఖ్యత ఉన్నది. ఏమిటది ?
6. జవహర్ లాల్ నెహ్రూ కాంగ్రెస్ అధ్యక్ష పదవీదాధ్యతలను ఎన్నిసార్లు నిర్వహించారు ?
7. ఇంగ్లీషు భాషకు ఆక్షరాలు 26. మరి రెండు యూరోపియన్ భాషలకు కూడా ఇరవై ఆరు ఆక్షరాలే ఉన్నాయి. అవి ఏవి ?
8. ఢిల్లీ సుల్తాను ఒకరు 'పోలో' ఆట ఆడుతూ మరణించారు. ఆయన ఎవరు ?
9. రాజా రంజిత్ సింగ్ అభిమానించిన గుర్రం పేరేమిటి ?
10. గంగా-యమునలతో పాటు 'కుంభమేలా' లతో సంబంధం గల నదులు ఏవి ?
11. శిక్కులు, ఇద్దరు గురువుల జన్మదినోత్సవాలను ఘనంగా జరుపుకుంటారు. వారెవరు ?
12. 'బుల్ పైట్' లో 'మెటాడర్' (విజేత) కు ఇచ్చే అత్యున్నతమైన బహుమతి ఏమిటి ?
13. బెంగుళూర్ లోని 'కాశ్యపి మ్యూజియం' ప్రత్యేకత ఏమిటి ?
14. ఇండియాలో మొట్టమొదటి 'ఆర్గ్-బిషప్' ఎవరు ?

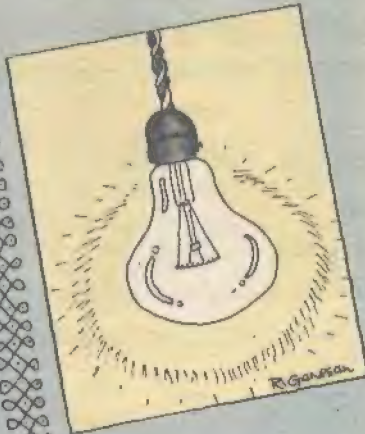
సమాధానాలు

1. బొంబేలోని 'సాహితీసదస్సు' ఏ నగరంలో జరిగింది ? 2. హిందీభాషలో మొట్టమొదట రామాయణాన్ని రచించినవారెవరు ? 3. కలకత్తాలోని 'బొటానికల్ గార్డెన్స్' ప్రత్యేకత ఏమిటి ? 4. ఒక పర్షియను గాథలో తండ్రి కొడుకులు ఒకరితో ఒకరు యుద్ధానికి దిగి, తాము ఎవరని గ్రహించేలోగానే ఇద్దరూ మరణిస్తారు. వారెవరు ? 5. మన తొమ్మిదవ లోక్ సభ ఎన్నికలకు ఒక ప్రాముఖ్యత ఉన్నది. ఏమిటది ? 6. జవహర్ లాల్ నెహ్రూ కాంగ్రెస్ అధ్యక్ష పదవీదాధ్యతలను ఎన్నిసార్లు నిర్వహించారు ? 7. ఇంగ్లీషు భాషకు ఆక్షరాలు 26. మరి రెండు యూరోపియన్ భాషలకు కూడా ఇరవై ఆరు ఆక్షరాలే ఉన్నాయి. అవి ఏవి ? 8. ఢిల్లీ సుల్తాను ఒకరు 'పోలో' ఆట ఆడుతూ మరణించారు. ఆయన ఎవరు ? 9. రాజా రంజిత్ సింగ్ అభిమానించిన గుర్రం పేరేమిటి ? 10. గంగా-యమునలతో పాటు 'కుంభమేలా' లతో సంబంధం గల నదులు ఏవి ? 11. శిక్కులు, ఇద్దరు గురువుల జన్మదినోత్సవాలను ఘనంగా జరుపుకుంటారు. వారెవరు ? 12. 'బుల్ పైట్' లో 'మెటాడర్' (విజేత) కు ఇచ్చే అత్యున్నతమైన బహుమతి ఏమిటి ? 13. బెంగుళూర్ లోని 'కాశ్యపి మ్యూజియం' ప్రత్యేకత ఏమిటి ? 14. ఇండియాలో మొట్టమొదటి 'ఆర్గ్-బిషప్' ఎవరు ?	1. బొంబే 2. రామాయణం 3. ప్రత్యేకత ఏమిటి ? 4. ఒక పర్షియను గాథలో తండ్రి కొడుకులు ఒకరితో ఒకరు యుద్ధానికి దిగి, తాము ఎవరని గ్రహించేలోగానే ఇద్దరూ మరణిస్తారు. వారెవరు ? 5. మన తొమ్మిదవ లోక్ సభ ఎన్నికలకు ఒక ప్రాముఖ్యత ఉన్నది. ఏమిటది ? 6. జవహర్ లాల్ నెహ్రూ కాంగ్రెస్ అధ్యక్ష పదవీదాధ్యతలను ఎన్నిసార్లు నిర్వహించారు ? 7. ఇంగ్లీషు భాషకు ఆక్షరాలు 26. మరి రెండు యూరోపియన్ భాషలకు కూడా ఇరవై ఆరు ఆక్షరాలే ఉన్నాయి. అవి ఏవి ? 8. ఢిల్లీ సుల్తాను ఒకరు 'పోలో' ఆట ఆడుతూ మరణించారు. ఆయన ఎవరు ? 9. రాజా రంజిత్ సింగ్ అభిమానించిన గుర్రం పేరేమిటి ? 10. గంగా-యమునలతో పాటు 'కుంభమేలా' లతో సంబంధం గల నదులు ఏవి ? 11. శిక్కులు, ఇద్దరు గురువుల జన్మదినోత్సవాలను ఘనంగా జరుపుకుంటారు. వారెవరు ? 12. 'బుల్ పైట్' లో 'మెటాడర్' (విజేత) కు ఇచ్చే అత్యున్నతమైన బహుమతి ఏమిటి ? 13. బెంగుళూర్ లోని 'కాశ్యపి మ్యూజియం' ప్రత్యేకత ఏమిటి ? 14. ఇండియాలో మొట్టమొదటి 'ఆర్గ్-బిషప్' ఎవరు ?

చందమామ కబుర్లు

రికార్డు సృష్టించిన ధర!

అరుదైన స్థాంపులు మంచి ధరకు అమ్మారవుతాయి. ఇంగ్లాండు రాజు ఏడవ ఎడ్వర్డ్ కంట్రామ్మ కలిగిన 1904 వ సం॥కి చెందిన ఒక స్థాంపు ఇటీవల 58,000 అమెరికా డాలర్లకు అమ్ముడయింది. 20 వ శతాబ్దంలో ఎక్కువ ధర పలికిన ఈ ఊదారంగు బ్రిటిష్ స్థాంపును స్వీట్జర్లాండుకు చెందిన ఒక 'స్టాంప్ కలెక్టర్' కొనుక్కున్నాడు.

బాలాకాలం వెలిగే బల్బు!

కాలిఫోర్నియాలోని ఒక కంపెనీ, అనేక సంవత్సరాల పరిశోధనలు జరిపి 20,000 గంటలనేపు వెలిగే ఎలెక్ట్రిక్ బల్బును రూపొందించింది. ఎలక్ట్రానిక్ లైట్, ఇ-ల్యూమ్ అని పిలువబడే ఈ బల్బు రోజుకు 3 గంటల ప్రకారం అయితే 18 సంవత్సరాలు వెలుగుతుందన్నమాట!

సూయెజ్ కాలువ

చుక్కరరాసముద్రాన్ని, ఎర్రసముద్రాన్ని కలిపే సూయెజ్ కాలువ రోడు 18 మీటర్లు. ఈ రోడును 22 మీటర్లు చేప వడకాన్ని చేపట్టిన ప్రాకారంబాదు. ఈ పథకం పూర్తయినట్లయితే, ఇంకా కొన్ని ఓడలు అప్రికా తీరాన్ని చుట్టుకుని వెళ్ళవలసిన అవసరం లేకుండా తిన్నగా వెళ్ళడానికి అవకాశం ఏర్పడుతుంది. ఈ అధునికీకరణ పథకంవల్ల ప్రపంచం మొత్తంమీద దాదాపు 90 శాతం వాణిజ్యనౌకలు ప్రయోజనం పొంద గలవని భావిస్తున్నారు.

ఉదారబుద్ధి

రంగపురం అనే గ్రామానికి, సుందరం అనే యువకుడు ఈ పాఠ్యాయుడుగా వచ్చాడు. ఆ గ్రామాన్ని గురించిగానీ, అక్కడి ప్రజలను గురించిగానీ అతడి కేమీ తెలియదు. గ్రామం చేరుతూనే అతడు, ఆ ఊరి జమీందారును కలుసుకుని, తనను పరిచయం చేసుకున్నాడు. జమీందారు, అతడికి వుండేందుకు మంచి ఇల్లా ఇతర సౌకర్యాలూ ఏర్పాటు చేయించాడు. సుందరానికి, జమీందారు చాలా మితభాషిగానూ, గంభీరంగానూ కనిపించాడు.

సుందరం వచ్చిన వారం రోజులకు వినాయకచవితి వచ్చింది. అయితే, తెల్లవారితే పండగ అనగా, హఠాత్తుగా ఆకాశం నిండా గుఱులు కమ్మి కుంభవృష్టి మొదలయింది. బాగా తెల్లవారిం తర్వాత కాస్త వాన తగ్గినా వీధులన్నీ జలమయం అయి

పోయాయి. అయినా, పండగ గనక వీధులన్నీ క్రమంగా జనంతో క్రిక్కిరిసి పోయాయి.

వీధులవారగా పువ్వులూ, పత్రి, మట్టి వినాయకుడి లాంటివి అమ్ముకునేవాళ్ళు, చలికి వణుకుతూ, వానను తిట్టుకుంటూ కూర్చున్నారు. పాలవెల్లులకు తాళ్ళుపేసి అమ్ముకునే పసివాళ్ళు సైతం చలికి వణుకుతూ, కొనేవాళ్ళ కోసం ఆశగా చూడసాగారు.

వినాయకుడి పూజకు పువ్వులూ, పత్రి కొనేందుకు సుందరం వీధిలోకి వచ్చాడు. పదేళ్ళు నిండని పసివాళ్ళు, అరవైవిళ్ళు దాటిన వృద్ధులు ఆశగా, ఆరాటంగా అరుస్తూ వస్తువుల్ని అమ్మజూపడం అతడి కంటబడింది. ఒకచోట జమీందారు గడుగు వేసుకుని స్వయంగా అక్కడికి వచ్చి, పాలవెల్లులకు తాళ్ళు అమ్మే ఒక

కుర్రవాడి దగ్గర నిలబడి బేరం అడుగుతున్నాడు. ఇది చూసి సుందరానికి ఆశ్చర్యంతోపాటు మనసులో బాధ కూడా కలిగింది.

జమీందారు, కుర్రవాడు చెప్పిన ధరకు చాలా తగ్గించి అడుగుతున్నాడు. తర్వాత ప్రతి, పువ్వులూ అమ్మేవాళ్ళ దగ్గర కూడా జమీందారు అదే విధంగా బేరం ఆడసాగాడు. ఇది గమనించిన సుందరానికి, జమీందారు మీద చాలా విహ్వ భావం కలిగింది.

జమీందారు ఆ విధంగా కొనరికొనరి బేరమాడి, అక్కడ వున్నవాళ్ళు తెచ్చిన వన్నీ కొనేశాడు. ఆ వెంటనే ఆయన

నౌకర్లు వాటన్నిటినీ బుట్టల్లోకి ఎత్తుకుని దివాణానికి వెళ్ళిపోయారు.

పనివాళ్ళనీ, ముసలివాళ్ళనీ అయినా చూడకుండా, అలా బేరమాడి అన్నీ కొని జమీందారు ఏం చేసుకుంటాడో, సుందరానికి అర్థం కాలేదు. బహుశా, వాటిని కొంచెం లాభానికి తన నౌకర్లచేత, ఇతరులకు అమ్మిస్తాడేమో అనుకున్నాడు, సుందరం.

అసమయంలో, వినాయకపూజాసామగ్రి కొనేందుకు, అక్కడికి సుందరంతోపాటు పని చేసే ఉపాధ్యాయు డొకడు వచ్చాడు.

సుందరం, అతడికి తను చూసింది చెప్పి, "వీళ్ళందరూ జమీందారుకు భయపడి, ఆయన అడిగిన ధరకు తమకు గిట్టుబాటు కాకపోయినా ఇచ్చేసివుంటారు. చూడబోతే జమీందారు కర్కటకుడిలా వున్నాడు! వీళ్ళందరూ చలికి వణుకుతూ, పొట్టకొసం ఇలా వీధిలో కూర్చుని వుంటే, మానవత్వం అన్నది మరిచి, అలా గీసిగీసి బేరమాడి కొనడం ఏమిటి?" అన్నాడు ఆవేశంగా.

సుందరం మాటలకు ఉపాధ్యాయుడు నొచ్చుకుని, "జమీందారుగారి గురించి అలా అవమానకరంగా మాట్లాడకండి. మీకు తెలియదు, ఆయన దేవుడి లాంటి మనిషి," అన్నాడు.

“నాకు తెలియదు. దేవుడి లాంటి మనిషి ప్రవర్తన ఇలా వుంటుందన్న మాట!” అన్నాడు సుందరం అవ హేళనగా.

ఉపాధ్యాయుడు ఏదో అనబోయి ఆగి, “సరే, నాతో రండి. ఒకసారి జమీందారు గారి ఇంటికి వెళ్ళి వద్దాం,” అంటూ ముందుండి, దారి తీశాడు.

వాళ్ళు వెళ్ళేసరికి జమీందారు, నౌకర్లచేత తను కొన్న పువ్వులూ, పత్రి లాంటివి, ఒక ఎత్తయిన అరుగు మీద గుట్టలుగా పోయిస్తున్నాడు.

ఆయన సుందరం వాళ్ళను చూసి అప్యాయంగా పలకరించి, “అనుకోకుండా పండగపూట అతిథులొచ్చారు!” అని నౌకర్లచేత కొత్తబట్టలు తెప్పించి, “బాగా తడిసిపోయినట్టున్నారు. తలలు తుడుచు కుని ఇవి కట్టుకోండి,” అన్నాడు.

సుందరం, జమీందారు కేసి అయో మయంగా చూసి, తోటి ఉపాధ్యాయుడితో పాటు పక్కనున్న గదిలోకి వెళ్ళి, కొత్త బట్టలు కట్టుకుని రాగానే, జమీందారు వాళ్ళను కూర్చోమని, నౌకరుచేత వాళ్ళకు వేడివేడి పాలు తెప్పించి ఇచ్చాడు.

ఆ సమయంలో జమీందారు ఉదార ప్రవర్తనకు ఎంతగానో ఆశ్చర్యపోయిన సుందరం, ఆయనతో, “అయ్యా, తమరు

అన్యథా భావించకపోతే, నేను ఒక చిన్న సంశయం గురించి తమకు మనవి చేయదలిచాను,” అన్నాడు ఎంతో వినయంగా.

“ఏమిటా సంశయం? నేనేం అను కోను. దాపరికమెందుకు, అడగండి!” అన్నాడు జమీందారు చిరునవ్వుతో.

అప్పుడు సుందరం పూలూ, పత్రి అమ్మేవాళ్ళతో జమీందారు ప్రవర్తించిన తీరు గురించి చెప్పి, “వాళ్ళతో అతి గిజినపట్టుగా బేరలాడిన ఆ జమీందారు గారూ, తమరూ ఒకరేనా. అన్నంత సంశయం కలుగుతున్నది నాకు, క్షమించాలి!” అన్నాడు.

ఈసారి జమీందారు పెద్దగా నవ్వి, "మనిషిని మనిషి అదుకోవడం న్యాయమే నంటారా?" అని అడిగాడు.

"ఇది అదుకోవడమా!" అన్నాడు సుందరం విస్తుపోతూ.

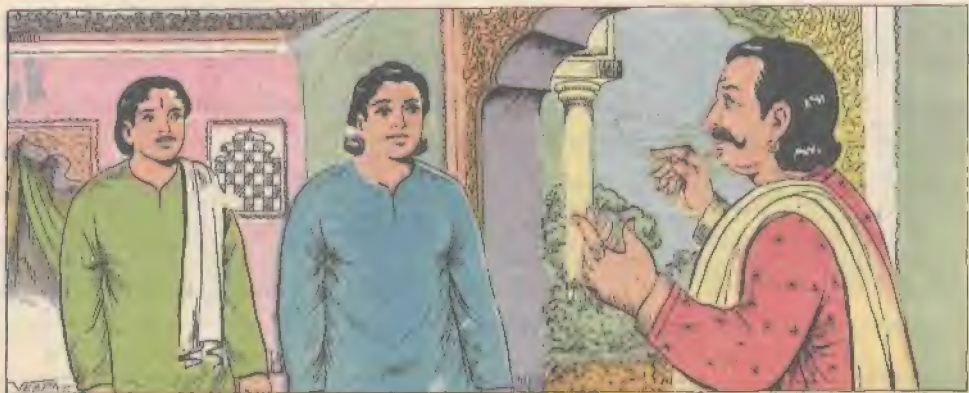
"మరి, అదుకోవడమే గదా. ఈ వాన ముసురులో వాళ్ళు ఎంతో దూరం నుంచి శ్రమపడి తెచ్చిన పూలూ, పత్రీ ఎలా అమ్ముడుపోతాయి? ఆ కారణంగానే, వాళ్ళు తెచ్చినవాటిల్లో ఎక్కువ భాగం నేనే కొని, మా నౌకర్లకూ, ఇరుగుపొరుగు వాళ్ళకూ ఇవ్వదలిచాను," అన్నాడు.

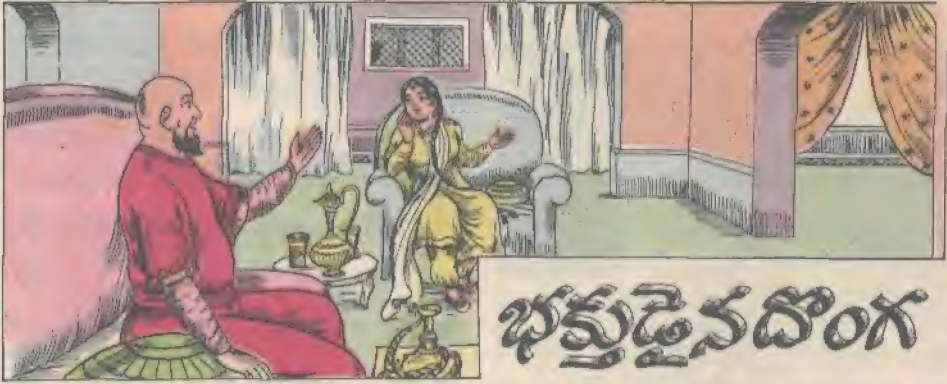
"ఇంత దానగుణం వున్న తమరు, చిన్న పిల్లల దగ్గర కూడా బేరం ఆడి కొనడం ఎందుకు? ఏదో కొంత డబ్బిచ్చి, వాళ్ళకు సాయపడవచ్చు గదా?" అన్నాడు సుందరం.

ఇందుకు జమీందారు తల అడ్డంగా తిప్పి, "ఇవ్వవచ్చు. కానీ ఇవ్వను! మీరు కొత్తగా మా గ్రామం వచ్చిన ఉపాధ్యాయులు గనక, కొంత వివరంగా చెబు

తాను. వినాయకచవితి రోజుల్లో, ఈ ప్రాంతాల ఎంతో కొంత వాన కురవడం అన్నది పరిపాటు. ఇది ఎరిగినవాళ్ళు గనక, తాము తెచ్చే పూలూ, రకరకాల పత్రీ అమ్మకం కాకుండా మిగిలిపోదని, ఏదో ధరకు జమీందారుగారు కొంటారనీ, వాళ్ళ నమ్మకం. అందుకే, ఏదైనా పెద్ద పర్వం కారణంగా, అవన్నీ కొనుగోలుకాని పరిస్థితి ఏర్పడితే, నేనే బేరం ఆడినట్టు నటించి కొనేస్తాను. అలా కాక ఉట్టినే డబ్బిస్తానంటే, వాళ్ళు సోమరిపోతుల్లా తయారవుతారు. కోరి సోమరి పోతుల్ని తయారు చేయడం కన్న మించిన పాప కార్యం లేదని, నా నమ్మకం. మీరు ఉపాధ్యాయులు! అలోచించి చూడండి," అన్నాడు శాంతంగా.

దానితో సుందరానికి, జమీందారు ప్రవర్తనలోని అంతర్యం, ఆయన ఉదార బుద్ధి అర్థమైంది. అతడు రెండు చేతులూ జోడించి ఆయనకు నమస్కరించాడు. జమీందారు, అతడి వెన్నుకట్టి నవ్వేశాడు.

భవభైరవదొంగ

రహిం అనే ధనవంతుడికి ఒక్కగాను ఒక్క కూతురు రజియా చాలా అందమైనది. రహింకు గల అన్ని పది తరాల పాటు తెన్నా తరిగేది కాదు.

రహిం దైవభక్తి గలవాడు. అతని దిన చర్య ఐదుపూటలా నమాజ్ చేయటమూ, ఖురాన్ చదవటమూనూ. అల్లా పేరిట తన ప్రాణాన్నయినా ఇచ్చేటంతటి దైవభక్తి గలవాడు అతను.

రజియాకు యుక్తవయసు రాగానే ఎంతోమంది ధనవంతులు అమెను వివాహమాడేటందుకు ప్రయత్నించారు. కాని వారిలో దైవభక్తి కలవాడు ఒక్కడూ కనిపించలేదు రహింకు. ఆయన తన కుమార్తెను దైవభక్తిగలవాడికే ఇయ్యాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

ఒకరోజు రాత్రి రహిం భార్య సుల్తానా తన భర్తతో, "చూడండి, మన అమ్మ

యికి ఎన్నో మంచి సంబంధాలు వస్తున్నాయి. ఎంతోమంది ధనవంతులు వస్తున్నారు. కాని మీకు ఒక్కసంబంధమూ నచ్చలేదు. ఇలా అయితే అమ్మయికి వివాహం ఎలా అవుతుంది?" అని ఎంతో దిగులుతో అన్నది.

"పిచ్చిదానా, మనకు కావలసినంత ధనం ఉన్నది. మన అమ్మయిని ధనవంతుడికి ఇయ్యాలన్న కోరిక నాకు లేదు. బీదవాడయినప్పటికీ, బుద్ధిమంతుడూ, దైవభక్తి గలవాడూ అయినవాడి కోసం చూస్తున్నాను. అల్లా కృపవల్ల నా కోరిక ఫలించకపోదు." అన్నాడు రహిం తన భార్యతో.

ఆ రాత్రి రహిం ఇంట దొంగతనం చెయ్యటానికి వచ్చిన నసీర్ అనే వాడు భార్యభర్తల సంభాషణ అంతా విన్నాడు. మర్నాడు ఉదయం, వాడు రహిం

రోజులు గడపటమే నా పని," అన్నాడు వినయంగా.

"అయితే నువ్వు ఎక్కడ భోజనం చేస్తున్నావు?" అని రహీం అడిగాడు.

"భగవంతుణ్ణి ధ్యానిస్తూ ఉంటే నాకు ఆకలి, దప్పి తెలియదు. ఏ రాత్రికో ఆకలి అనిపిస్తే, అల్లా కృప వల్ల ఎవరో ఒకరు నా ఆకలి తీర్చుతున్నారు. దైవ భక్తే చాలు నా కడుపు నిండటానికి," అని నసీర్ బొంకాడు.

నిజానికి, ఎప్పుడూ మసీదులోనే ఉంటున్నాడని, పుణ్యాత్ముడని, ఊరి వాళ్ళు అతనికి తినటానికి ఏదో ఒకటి పంపుతూనే ఉన్నారు.

దొంగ మాటలు రహీం నమ్మి, నిజమైన దైవభక్తి అంటే అతనిదే అనుకున్నాడు. "ఇంత చిన్న వయసులో ఎంత దైవభక్తి! పైగా అందగాడూ, బుద్ధిమంతుడూనూ. అల్లా కృప వల్ల ఈ నాటికి నా కొరిక తీరింది. నా కుమార్తెకు తగిన భర్త ఇతనే! ఇతనికే పిల్ల నిచ్చిచేస్తాను," అని రహీం నిశ్చయించుకున్నాడు. ఆయన దొంగకు రోజూ తన ఇంటి నుంచి పంచ భక్ష్య పరమాన్నాలు పంపించసాగాడు.

ఇలా నలభై రోజులు గడిచేసరికి దొంగ నిజంగానే దైవభక్తిలో లీనమయ్యాడు. రహీం పంపే తిండి తింటూ, రోజూ దైవ

నమాజ్ కని మసీదుకు వెళ్ళే సమయం గమనించి, అతని కన్న ముందే అతను మసీదు చేరి, వచ్చిరాని నమాజ్ చదువు తున్నట్టు నటించసాగాడు.

రహీం తాను మసీదుకు వచ్చినప్పుడల్లా ఆ దొంగ ఎంతో భక్తితో నమాజ్ చేస్తూం డటమూ, మసీదులోనే పడుకుంటూ ఉండటమూ గమనించి, నసీర్ ను, "మీదే వూరు, నాయనా? పదిరోజులుగా నువ్వు మసీదులోనే గడపటం చూస్తున్నాను," అని అడిగాడు.

అందుకోసమే ఎదురుచూస్తున్న దొంగ, "నాకు ఒక ఊరని ఏమీ లేదండి. నాకు తల్లి, తండ్రి, లేరు. అల్లాను ధ్యానిస్తూ

ప్రార్థన చేస్తూ, పెద్దలు చెప్పే నీతి బోధలు వింటూంటే అతనిలో నిజంగానే మార్పు వచ్చింది. అతనికి తాను గడుపు తున్నదే ఉత్కృష్ట జీవితం అనిపించింది. అతను తాను చేసిన దొంగతనాలూ, పాపాలూ తలుచుకుని, ధ్యానంలో ఉన్నప్పుడు ఏడ్చేవాడు.

రహిం ఒక రోజు అతనితో, "నాయనా, నిన్ను చూస్తూంటే నాకెంతో సంతోషంగా ఉన్నది. నీలాటి భక్తుడి కోసమే చూస్తూ, ఇన్నాళ్ళూ నా కుమార్తెకు వివాహం చెయ్యలేదు. నువ్వు నా కుమార్తెను చేసుకుంటే సంతోషిస్తాను," అన్నాడు.

ఈ మాటలు విన్నగానే దొంగ, రహిం కాళ్ళ మీద పడి ఏడుస్తూ, "నన్ను క్షమించండి. బాబూ, నేను దొంగను. ఒక రోజు మీ ఇంటికి దొంగతనానికి వచ్చి, మీ భార్యభర్తల సంభాషణ విని, మిమ్మల్ని మోసం చేసి మీ కుమార్తెను వివాహమాడాలన్న దురుద్దేశంతో, మీరు మెచ్చుకోగలందులకు దైవభక్తి సటిం

చాను. కాని ఈ నలభైరోజుల భక్తితో నేనెంతో మారాను. ఇక ఎప్పుడూ దొంగతనాలు చెయ్యను. కష్టపడి జీవిస్తాను. నా జీవితమంతా అల్లా సన్నిధిలో గడిపేస్తాను. మీ కుమార్తెకు నేను తగినవాణ్ణి కాను. ఆమెను పెళ్ళాడాలన్న దురాశ ఇప్పుడు నాకు లేదు. మిమ్మల్ని మోసం చేసినందుకు నాకు మీరు ఏ క్షమించినా అనుభవించటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను," అన్నాడు.

రహిం ఈ మాటలు విని నిర్ఘాత పోయి, తేరుకుని, "ఏ చ్చివాడా! తెలియక అజ్ఞానంలో ఏదో చేశావు. పాపం చేస్తే భగవంతుడు క్షమించడన్న జ్ఞానం ఇప్పుడు నీకు కలిగింది. అల్లా నా కుమార్తె కొరకే నిన్ను పంపాడు. మీ కిద్దరికీ నేను వివాహం చేస్తాను," అన్నాడు.

రజియాకూ, నసీర్కూ అతివైభవంగా వివాహం జరిగింది. నసీర్ నిజాయితీగా ఉంటూ, మామకు తగ్గ అల్లుడనిపించు కున్నాడు.

మాట నేర్పు

గిర్రంకొండ అనే పెద్ద గ్రామంలో, వీరాస్వామి అనే అతను, నాలుగు దారులు కలిపే కూడలిలో చెప్పల దుకాణం ఒకటి పెట్టాడు. మొదట్లో అతడి దుకాణానికి చాలామంది చెప్పలు కొనేందుకు వచ్చేవాళ్ళు. కాని, ఎవరికీ ఏ చెప్పల జత నచ్చేదికాదు. చెప్పలు వదులుగా వున్నాయనీ, లేక మరి బిగువుగా వున్నాయనీ చెప్పి, వెళ్ళిపోతుండేవాళ్ళు.

ఈ స్థితిలో ఒకనాడు వీరాస్వామి బాగా ఆలోచించి, ఏదో తిరుగులేని ఉపాయం తోచినవాడిలా ఆనందపడిపోతూ, మర్నాడు ఉదయం దుకాణం తెరిచాడు.

కొద్దిసేపటి తర్వాత ఒక అసామీ వచ్చి, ఒక చెప్పల జత తొడిగిచూసి, “ఉన్నవాల్లో, ఈ జత నాకు బాగా నచ్చింది. కాని చాలా బిగువు!” అంటూ చెప్పలు వదిలి వెళ్ళిపోయాడు.

వీరాస్వామి, అతణ్ణి అపి, “తేలు చెప్పలు కదా! మొదట్లో అలాగే వుంటాయి. వదిరోజుల పాటు వాడారంటే, పాదానికి తగినట్టు సాగిపోతాయి. ఇప్పుడే సరిగ్గా సరిపోతే, వదిరోజుల తర్వాత పనికిరానంతగా వదులైపోతాయి,” అన్నాడు.

అసామీ అవునన్నట్టు తలవూపి, చెప్పలకు డబ్బిచ్చి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ తర్వాత ఒకతను వదేళ్ళకొడుకును వెంటబెట్టుకువచ్చి, తనకు నచ్చిన చెప్పల జతను వాడికి తొడిగి చూశాడు. అపి చాలా వదులుగా వున్నాయి.

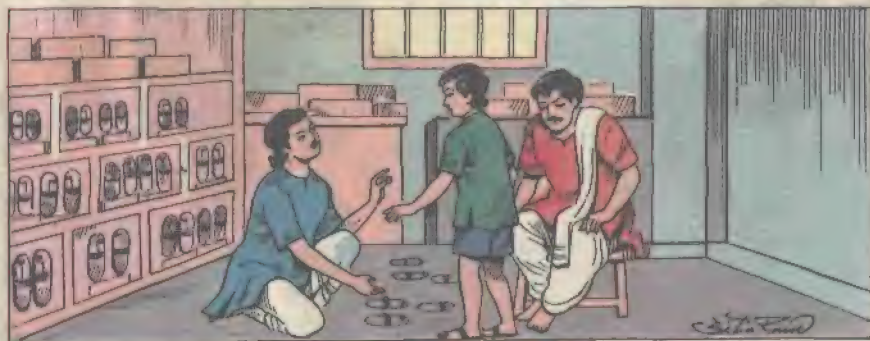
అతను, వీరాస్వామితో, “నీ దుకాణంలో నాకు నచ్చిన చెప్పలివి. కాని చాలా వదులుగా వున్నాయి,” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

వీరాస్వామి, అతడితో, “అయ్యా, మీ పిల్లవాడిది ఎదిగే కాలుగదా! వదులుగా వున్నా, ఈ చెప్పల జత కొనడమే మంచిది. మరి రెండు నెలలకు, మీవాడి పాదాలకు సరిగ్గా సరిపోతాయి,” అన్నాడు.

“అవునవును, నేనామాటే మరిచాను!” అంటూ పిల్లవాడి తండ్రి, వీరాస్వామికి డబ్బిచ్చి తృప్తిగా వెళ్ళిపోయాడు.

ఈ విధంగా వీరాస్వామికి తెలిసినవచ్చిందేమంటే—మాటనేర్పు, సమయస్ఫూర్తి లేనివాడు జీవితంలో ఎందునా రాణించడని.

—డా॥ బి. ఎస్. ఎన్. మూర్తి

పదేహమేమే

వానరులు వేల సంఖ్యలో కుంభ కర్ణుడి మీదికి దూకారు. వాళ్ళు ఆ పర్వతాకారుణ్ణి కొరికి, గీరి, పిడికిళ్ళతోనూ, మోకాళ్ళతోనూ పొడిచారు. కాని కుంభకర్ణుడు ఏ మాత్రమూ లక్ష్మిపెట్టక, వానర సేనలను నిర్మూలించసాగాడు. కుంభకర్ణుణ్ణి ఆపటం వానరుల వల్ల కాదని స్పష్టమయింది.

అంగదుడూ, అతని తరవాత సుగ్రీవుడూ కుంభకర్ణుడి మీదికి కొండలు విసిరారు. కాని అవి అతన్ని ఏమీ చెయ్యలేకపోయాయి. అతను సుగ్రీవుడి మీదికి తన శూలం విసిరాడు. హనుమంతుడు దారిలో దాన్ని ఒడిసిపట్టుకుని, విరిచి పారేశాడు. ఇది చూసి వానరులు ఎంతో

సంతోషించి, సింహనాదాలు చేశారు. అప్పుడు కుంభకర్ణుడు ఒక పర్వతశిఖరం విసిరి, సుగ్రీవుణ్ణి మూర్ఛపోగొట్టాడు. అది చూసి రాక్షసులు సింహనాదాలు చేశారు. కుంభకర్ణుడు మూర్ఛపోయిన సుగ్రీవుణ్ణి ఎత్తుకుని పోయాడు. సుగ్రీవుణ్ణి కాజేస్తే, రామ, లక్ష్మణులతో సహా వానర సేన వశమైనట్టేనని అతను అనుకున్నాడు. అతను సుగ్రీవుడితో సహా లంకలోకి వెళ్ళి పోయాడు.

ఇదంతా చూసి కూడా హనుమంతుడు భయపడలేదు. మూర్ఛ తెలియగానే సుగ్రీవుడు తనను తాను రక్షించుకోగలడని అతని నమ్మకం. అందుచేత అతను దిగులు పడవద్దని వానరులకు ధైర్యం

వానరులను భక్షించసాగాడు. అప్పుడు లక్ష్మణుడు యుద్ధానికి వచ్చి, అతని మీద బాణాలు వేశాడు. కుంభకర్ణుడు వాటిని లక్ష్మిపెట్టక, రాముడి మీదికి పోయాడు.

రాముడు అతనితో, "కుంభకర్ణుడా, నువ్వు ఇంద్రుణ్ణి జయించావు కాబోలు. నేను ఇంద్రుణ్ణి కాను, రాముణ్ణి. నిన్ను క్షణంలో చంపేస్తాను," అన్నాడు.

"రాముడా, నేను విరాధుణ్ణి కాను; వాలినీ, మారీచుణ్ణి కాను, కుంభకర్ణుణ్ణి. నీ పరాక్రమం నామీద చూపించు, తరవాత నేను నిన్ను తినేస్తాను," అన్నాడు కుంభకర్ణుడు రాముడితో.

సాలవృక్షాలను ఛేదించటానికి, వాలినీ చంపటానికి ఉపయోగించిన బాణాలను రాముడు కుంభకర్ణుడి మీద వేశాడు. కాని అవి అతన్ని ఏమీ చెయ్యలేక పోయాయి. అప్పుడు రాముడు అతని మీద వాయువ్యాస్త్రం ప్రయోగించాడు. దానితో కుంభకర్ణుడి చెయ్యి, గదతో సహా తెగి పడిపోయింది.

కుంభకర్ణుడు గట్టిగా అరిచి, రెండో చేత్తో ఒక పెద్ద వృక్షం పెరికి, రాముడి మీదికి వెళ్ళాడు. రాముడు ఐంద్రాస్త్రంతో కుంభకర్ణుడి రెండో చేతిని కూడా ఖండించేశాడు. అప్పటికి కుంభకర్ణుడు రాముడి పైకి పోవ యత్నించాడు. రాముడు అతని

చెబుతూ యుద్ధరంగంలో ఉండి పోయాడు.

అతను అనుకున్నట్టుగానే సుగ్రీవుడికి స్పృహవచ్చి చూసేసరికి, కాను కుంభకర్ణుడి భుజంమీద ఉన్నట్టు తెలిసింది. అతనికి లంకానగరపు వీధులు కనిపించాయి. అతను చప్పున కుంభకర్ణుడి ముక్కు, చెవులూ కొరికేశాడు. కుంభకర్ణుడు నెత్తురు ఓడుతూ, సుగ్రీవుణ్ణి నేలకేసి కొట్టి, కాలితో మట్టగించాడు. అయితే సుగ్రీవుడు దాన్ని లక్ష్మిపెట్టక, ఆకాశంలోకి ఎగిరి, రాముణ్ణి చేరుకున్నాడు.

సుగ్రీవుడు తప్పించుకు పోగానే కుంభకర్ణుడు తిరిగి యుద్ధభూమికి వచ్చి,

కాళ్ళు కూడా ఖండించాడు. చిట్ట చివరకు కుంభకర్ణుడి శిరస్సు కూడా ఖండించేశాడు.

కుంభకర్ణుడు చావగానే రాక్షసులు అమితమైన దుఃఖంతో పెద్దపెట్టున ఏడ్చారు. వాళ్ళు రాముణ్ణి చూసి హడలి పోయారు. వానరులు రాముడి చుట్టూ చేరి, అతన్ని పూజించారు.

కుంభకర్ణుడు రాముడి చేతిలో చచ్చాడన్న వార్త రాక్షసుల ద్వారా రావణుడికి చేరింది. ఈ మాట విని రావణుడు మూర్ఛపోయాడు. అతని కొడుకులైన దేవాంతకుడూ, నరాంతకుడూ, త్రిశిరుడూ, అతికాయుడూ పెద్దపెట్టున ఏడ్చారు. అలాగే కుంభకర్ణుడి తమ్ములైన మహోదరుడూ, మహాపార్శ్వుడూ ఏడ్చారు.

మూర్ఛ తెలిసిన రావణుడు, ఇక లంక వానరుల వశమవుతుందని భయపడ్డాడు. అతనికి రాజ్యంతోనే రుణం తీరినట్టు తోచింది. సీత మాట సరేసరి. అతను రాముణ్ణి చంపి తన తమ్ముడి కోసం పగ తీర్చుకోవాలనీ, లేదా తాను కూడా చావాలనీ నిశ్చయించాడు. విభీషణుడి మాట వినక, అతన్ని దూరం చేసుకున్నందుకు కూడా రావణుడిలో పశ్చాత్తాపం కలిగింది.

రావణుడి దుఃఖం చూసి త్రిశిరుడు, "మూడు లోకాలనూ జయించగల నువ్వు ఇలా అధైర్యపడతావేమిటి? నన్ను యుద్ధానికి పంపు. నేను రాముణ్ణి చంపి వస్తాను," అన్నాడు.

ఆ మాట విని దేవాంతకుడూ, నరాంతకుడూ, అతికాయుడూ కూడా యుద్ధానికి పోతామని ఉబలాటపడ్డారు. రావణుడు వారిని చూసి పరమానందం చెంది, కొగలించుకుని, యుద్ధానికి పంపాడు.

మళ్ళీ రాక్షసులకూ, వానరులకూ యుద్ధం జరిగింది. రాక్షస వీరుడైన నరాంతకుడు వానరులలో బీభత్సం కలిగిస్తూండటం చూసి, అతన్ని చంపమని

సుగ్రీవుడు అంగదుడితో చెప్పాడు. అంగదుడు సరాంతకుడితో కొంతసేపు యుద్ధంచేసి, చివరకు అతన్ని చంపేశాడు.

అది చూసి త్రిశిరుడూ, మహోదరుడూ, దేవాంతకుడూ అంగదుడి మీదికి వచ్చారు. అంగదుడు సాహసంతో ముగ్గురు రాక్షసులనూ ఎదిరించి పోరాడు తూండటం చూసి, హనుమంతుడు తోడు వచ్చి, ఒక్క గుద్దుతో దేవాంతకుణ్ణి చంపాడు. అలాగే అంగదుడికి తోడువచ్చిన నీలుడు మహోదరుణ్ణి చంపేశాడు.

మహాపార్శ్వుడితో ఋషభుడు భయం కరమైన యుద్ధం చేసి, చివరకు అతన్ని చంపాడు. మహాపార్శ్వుడు చావగానే

రాక్షసులు ఆయుధాలు వదిలి పారి పోయారు.

యుద్ధానికి పోయిన రాక్షస వీరులు చచ్చారని తెలిసి అతికాయుడు బయలుదేరాడు. చిన్న పర్వతంలాగా వచ్చే అతికాయుణ్ణి చూసి, రాముడు విభీషణుడితో, “ఈ రాక్షస వీరుడు ఎవరు?” అన్నాడు.

“ఇతను రావణుడికి ధాన్యమాలిని వల్ల కలిగిన కొడుకు. అతికాయుడు. ప్రతాపంలో రావణుడంతటివాడు. ఇతను బ్రహ్మదేవుడి అనుగ్రహం పొంది, దివ్యాస్త్రాలు సంపాదించి, దేవతలచేత, రాక్షసులచేతా చావు లేకుండా వరం పొందాడు. అతను ధరించిన కవచమూ, అతను ఎక్కిన రథమూ కూడా బ్రహ్మదేవుడు ఇచ్చినవే. వీటి సహాయంతో అనేకసార్లు ఇతను, దేవతలనూ, దానవులనూ జయించి, రాక్షసులను రక్షించాడు. ఇతన్ని త్వరగా చంపకపోతే వానర బలాలకు తీవ్రమైన నష్టం కలిగించగలడు.” అని విభీషణుడు రాముడితో అన్నాడు.

ఈ లోపల వానరసేన మీదికి వచ్చిన అతికాయుణ్ణి కుముదుడూ, ద్వివిదుడూ, మైందుడూ, నీలుడూ, శరభుడూ ఎదుర్కొన్నారు. కాని అతన్ని వాళ్ళు ఏమీ

చేయలేకపోగా, అతని బాణాలతో తీవ్రంగా బాధపడ్డారు.

అతికాయుడు తన మీదికి రాని వారి మీదికి పోక, తిన్నగా రాముడి వద్దకు వచ్చి, "పారిపోయే వాళ్ళతో యుద్ధం చెయ్యను. నాతో యుద్ధం చేసే ఉత్సాహం గలవారెవరు?" అని అడిగాడు.

ఈ మాటకు లక్ష్మణుడు అలిగి, అతికాయుడి ముందుకు వచ్చి, ధనుష్టంకారం చేశాడు. అతన్ని చూసి అతికాయుడు, "లక్ష్మణుడా, చిన్నవాడివి. నీకున్న పరాక్రమం ఎంత? నాతో ఏమని యుద్ధం చేయ వచ్చావు? ఎందుకు వృధాగా చచ్చిపోతావు. అవతలికి వెళ్ళు." అన్నాడు.

"శౌర్యం చూపవలసినది మాటల్లో కాదు, చేతల్లో. నిన్ను నువ్వు పొగడుకోక, నీ పరాక్రమం నా మీద చూపు," అన్నాడు లక్ష్మణుడు.

ఇద్దరూ బాణాలతో యుద్ధం ఆరంభించారు. లక్ష్మణుడి బాణాల దెబ్బలు తిన్నమీదట అతికాయుడికి అతని మీద కొంత గౌరవం ఏర్పడి ఉత్సాహంతో యుద్ధం చేశాడు. ఇద్దరూ ఒకరి మీద ఒకరు దివ్యాస్త్రాలు ప్రయోగించారు. అతికాయుడి బాణాలు లక్ష్మణుణ్ణి బాధించాయిగాని, లక్ష్మణుడి బాణాలు

అతికాయుడి కవచాన్ని ఛేదించలేక పోయాయి. అందుచేత లక్ష్మణుడు అతని మీద బ్రహ్మస్త్రం వేశాడు. అతికాయుడు దాన్ని అవటానికి చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలించలేదు. ఆ బాణం అతికాయుడి తల నరికేసింది.

అతికాయుడి చావుతో రాక్షసుల శోకానికి అంతులేకుండా పోయింది. ఈ వార్త రావణుడికి చేరేసరికి అతను నిర్భాంతపోయాడు. ఎందుకంటే మేటి రాక్షస వీరులు ఒకరొకరే రామలక్ష్మణుల చేతిలో చచ్చిపోతున్నారు. వానరులను తక్కువ చెయ్యటం కూడా పొరపాటే అయింది.

తన తండ్రి విచారంలో మునిగి ఉండటం చూసి ఇంద్రజిత్తు, "నేను బతికి ఉండగానే నీకు విచారం దేనికి? నా బాబాల దెబ్బ తిని ఎవడూ ప్రాణాలతో బయటపడలేడు. ఈ రామ, లక్ష్మణుల ప్రాణాలు నేను తీస్తాను. ఇప్పుడే యుద్ధానికి బయలుదేరుతున్నాను," అన్నాడు.

అతను తండ్రి అనుమతి పొంది, ఉత్తమమైన కంచర గాడిదలు కట్టిన రథం ఎక్కాడు. అతను యుద్ధభూమికి పోతూంటే, అనేకమంది రాక్షసయోధులు రకరకాల ఆయుధాలు ధరించి, సంతోషంగా అతని వెంట వెళ్ళారు.

ఇంద్రజిత్తు యుద్ధభూమిని చేరి, దివ్యరథం సంపాదించటానికై హోమం చేయ నిశ్చయించి, రాక్షసులను తన చుట్టూ కాపలా ఉండమన్నాడు. తరవాత అతను మంత్రయుక్తంగా అగ్నిలో హోమం చేశాడు. అతను హవిస్సులు హోమం చేస్తూంటే, అగ్ని పొగలేకుండా పెద్ద జ్వాలలతో మండింది.

తరవాత ఇంద్రజిత్తు బ్రహ్మస్తాన్ని జపించి, ఆ అస్తంతో తన వింటిని, రథాన్ని, ఇతర ఆయుధాలనూ మంత్రించాడు. హోమం పూర్తి అయింది. ఇంద్రజిత్తు తన రథంతోనూ, ఆయుధాలతోనూ, రథసారథితోనూ ఆకాశంలో అంతర్ధానమయ్యాడు.

రాక్షససేన గుర్రాలతోనూ, రథాలతోనూ యుద్ధరంగానికి కదిలింది. రాక్షసులు వానరుల మీద రకరకాల ఆయుధాలతో యుద్ధం ప్రారంభించారు. ఇంద్రజిత్తు వాళ్ళను ప్రోత్సహించాడు. తరవాత అతను కూడా యుద్ధంలో ప్రవేశించాడు. అతను ఒక్కొక్క దెబ్బకు అయిదారుగురు వానరులను చంప సాగాడు. అతను మామూలు వానరులనే గాక, ముఖ్యమైన వానర వీరులందరినీ క్రూరంగా హింసించాడు. గంధమాదనుడూ, నలుడూ, మైందుడూ,

గజుడూ, నుగ్గివుడూ, ఋషభుడూ, అంగదుడూ, ద్వివిదుడూ అతని బాణాలకు తీవ్రంగా గురి అయ్యారు. కాని, అదృశ్యంగా ఉన్న ఇంద్రజిత్తును వారు చూడను కూడా లేదు.

ఇంద్రజిత్తు ప్రయోగించిన బాణాలు రామ, లక్ష్మణులకు కూడా తగిలాయి. రాముడు లక్ష్మణుడితో, "ఈ ఇంద్రజిత్తు అదృశ్యంగా ఉండి యుద్ధం చేస్తున్నాడు. అందుచేత అతన్ని చంపలేం. మనం అతని బాణాల మూలంగా పడిపోయినట్టు ఉన్నామంటే, అతను సంతోషించి, లంకకు వెళ్ళిపోతాడు." అన్నాడు.

అలాగే రామలక్ష్మణులు బాణాల దెబ్బలు తిని పడిపోయారు. ఇంద్రజిత్తు సింహనాదంచేసి, లంకకు తిరిగివెళ్ళాడు.

ఇంద్రజిత్తు ప్రయోగించినది బ్రహ్మాస్త్రం. ఎంతమంది వానరులు దానికి కేవలమూ బద్ధులయ్యారో, ఎంతమంది చచ్చి పోయారో తెలుసుకోవాలన్నాడు, హనుమంతుడు విభీషణుడితో.

హనుమంతుడూ, విభీషణుడూ చెరోక మండే కట్టెను తీసుకుని, యుద్ధభూమి అంతటా వెతకసాగారు. వాళ్ళకు ప్రాణాలతో ఉన్న జాంబవంతుడు కనిపించాడు. విభీషణుడు ఆ వృద్ధుణ్ణి పలకరించి, "ప్రాణాలతో ఉన్నావుగదా!" అన్నాడు.

జాంబవంతుడికి చూపు దెబ్బ తిన్నది. అతను విభీషణుణ్ణి, "హనుమంతుడు బతికి ఉన్నాడా?" అని అడిగాడు.

"రామలక్ష్మణులను గురించి అడగ కుండా హనుమంతుణ్ణి గురించి అడుగు తున్నా వెందుకు!" అని విభీషణుడు జాంబవంతుడితో అన్నాడు.

"నాయనా, విభీషణుడా! హనుమంతుడు బతికి ఉండి, మిగతా వానర సేన అంతా చచ్చినా ఏమంత నష్టంలేదు, కాని అతను చచ్చిపోతే, వానర సేన అంతా బతికి ఉండినా మనమంతా చచ్చినవారి తోనే జమ అవుతాము!" అన్నాడు జాంబవంతుడు.

పెద్దవాడు ఇలా అనేసరికి హను మంతుడు ముందుకు వచ్చి, జాంబ వంతుడి రెండు కాళ్ళూ పట్టుకుని నమస్కారం చేశాడు.

జాంబవంతుడు అతనితో, "నాయనా, హనుమంతుడా! ఇప్పుడు వానరుల నందరినీ నువ్వే రక్షించాలి. ఆ పనికి నువ్వు తప్ప మరెవడూ లేడు," అన్నాడు.

తరవాత రామలక్ష్మణుల మూర్ఖ పోగొట్టటానికి జాంబవంతుడు హను మంతుడికి ఒక పని చెప్పాడు:

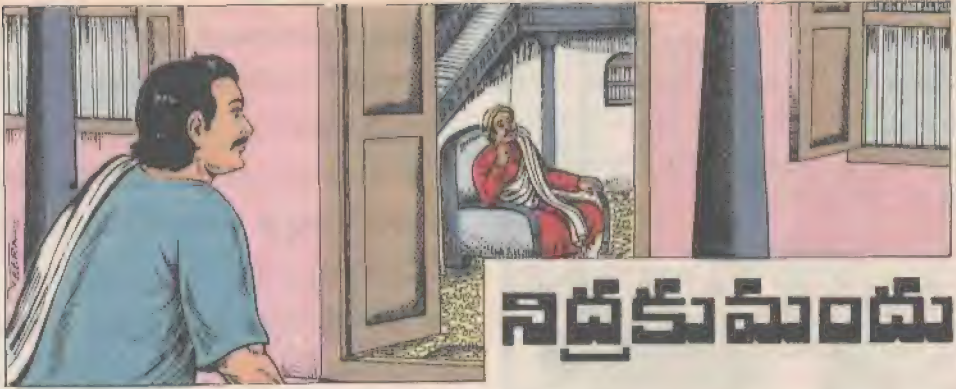
"నువ్వు సముద్రం మీదుగా హిమాలయానికి వెళ్ళాలి. అక్కడ నీకు అమిత ఎత్తయిన శిఖరాలు కాంచనమూ, కైలాసమూ కనిపిస్తాయి. ఆ రెంటికి మధ్యగా ఓషధిపర్వతం ఉన్నది. దాని శిఖరం మీద నాలుగు దివ్యమైన ఓషధులున్నాయి. అవి దేదీప్యమానంగా ప్రకాశిస్తూ ఉంటాయి. వాటి పేర్లు విశల్యకరణీ, మృతసంజీవిని, సౌవర్ణకరణీ, సంధాన కరణీ. ఈ నాలుగు ఓషధులనూ తీసుకుని

త్వరగా రా. వాటితో వానరులను బతికించి, ఆరోగ్యవంతులను చేద్దాం."

వెంటనే హనుమంతుడు వాయు మార్గాన బయలుదేరాడు. అతను సముద్రాన్ని, పర్వతాలనూ, నదులనూ, అరణ్యాలనూ దాటుకుంటూ హిమ పర్వతం కేసి అమిత వేగంగా వెళ్ళాడు.

హిమాలయాన్ని చేరగానే హనుమంతుడికి అనేక ఎత్తయిన శిఖరాలూ, ఆశ్రమాలూ కనిపించాయి. బ్రహ్మకోశమూ, కైలాసపర్వతమూ, ఇంద్రుడు తపస్సు చేసిన చోటూ, రుద్రబాణ మోక్షిస్తానమూ, హయగ్రీవ క్షేత్రమూ, బ్రహ్మకపాలమూ మొదలైన ప్రదేశాలను అతను చూశాడు. ఇంద్రుడికి బ్రహ్మ వజ్రం ఇచ్చిన చోటూ, కుబేరుడి స్థానమూ, బ్రహ్మసనమూ, శివధనుక్షేత్రమూ చూశాడు. అఖరుకు ఔషధిపర్వతం కూడా అతనికి, కైలాస పర్వతానికి, ఋషభపర్వతానికి మధ్యన కనిపించింది. దానిమీద ఓషధులన్నీ వెలిగిపోతున్నాయి.

నిద్రకుమారుడు

పూర్వం గాంధారదేశంలో వజ్రగుప్తుడనే వర్తకుడుండెవాడు. చేస్తున్న వ్యాపారంలో లక్షల లాభాలు వస్తున్నా, అతడు ఎప్పుడూ ఏదో చెప్పలేని ఆసంతృప్తితో కనబడేవాడు. అది రానురాను మరి ఎక్కువై అతడి కంటికి కునుకు పట్టడమే కష్టమవ సాగింది.

ఒకరోజు పొరుగుూరిలో వున్న వజ్ర గుప్తుడి మిత్రుడు జయనందుడు, అతణ్ణి చూడడానికి వచ్చాడు. జయనందుడు సామాన్య కుటుంబీకుడు. ఉన్నదానితో తృప్తిపడి, ఏ చీకూ చింతా లేకుండా భార్యాపిల్లల్ని హాయిగా పోషించు కుంటున్నాడు.

వజ్రగుప్తుడు తనకు నిద్రపట్టని విషయాన్ని జయనందుడితో ప్రస్తావించి, పరిష్కారమేదైనా వుంటే చెప్పమని అడిగాడు.

జయనందుడు మందహాసం చేసి, "నీకి నిద్రలేమి రోగం ఎందుకు పట్టు కున్నదో, నాకు అర్థమవుతున్నది. నువ్వు కొంత కాలంపాటు బప్పుడు చేస్తున్న వ్యాపారం గురించి, అందులోని లావాదేవీల గురించి అలోచించడం మానెయ్యి. ఏదో ఒక ఉబుసుపోని పని చేస్తూ కాలక్షేపం చెయ్యడం అలవాటు చేసుకో గలిగితే, నిద్ర దానంతట అదే ముంచుకు వస్తుంది," అన్నాడు.

జంతలో ఏవో జంతువులు వీధిలో అరుస్తున్నట్లు, మనుష్యులు వాటిని గట్టిగా అదిలిస్తూ వెళుతున్నట్లు శబ్దాలు విస బడినై.

జయనందుడు, "ఏమిటి, విధంతా ఒకే గోల!" అన్నాడు.

"ఏమనిచెప్పమంటావు, జయనందా! ఊరివెలపల వున్న పచ్చికబీళ్ళలో

మేతకు వెళ్ళే ప్రతి గొర్రెలమందా, ఈ వీధినుంచే వెళ్ళాలితప్ప మరొక మార్గం లేదు. మరి, గోలకాక ఏమిటి," అన్నాడు వజ్రగుప్తుడు.

జయనందుడు ఉన్నట్టుండి ఏదో అలోచన వచ్చినవాడిలాగా, వజ్రగుప్తుడితో, "అయితే నువ్వొక పని చెయ్యి. రేపటి నుంచి పొద్దస్తమానూ వీధి అరుగుమీద కూర్చుని, మైదానాల్లోకి మేతకు వెళ్ళే గొర్రెల మందల్లో, ఎన్ని గొర్రెలున్నాయో లెక్కపెడుతూ వుండు. ఇలాంటి ఉబుసు పోని పనులవల్ల, నీకు తప్పక నిద్ర వస్తుంది. నేను కొన్నాళ్ళ తరవాత మళ్ళీ వచ్చి నా సలహా వల్ల ఫలిత

మేమైనా కలిగిందో లేదో తెలుసుకుంటాను," అని చెప్పి మిత్రుడి దగ్గర నెలవుతీసుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

రెండువారాల తర్వాత, జయనందుడు తిరిగి వజ్రగుప్తుణ్ణి కలిసినప్పుడు, అతడు మునుపటికన్నా అలసిపోయినట్టుండడం, కళ్ళు రెండూ చింతనిప్పుల్లా మెరుస్తూండడాన్ని గమనించి, "ఏం, వజ్రగుప్తా! నేను చెప్పిన చిట్టాకూడా నీకు నిద్ర తెప్పించినట్లు లేదే?" అని అడిగాడు ఆశ్చర్యంగా.

వజ్రగుప్తుడు చిరుకోపంతో, "నిద్రా, పాడా! నువ్వు చెప్పినట్లే వీధి అరుగుమీద కూర్చుని, ఇంటి ముందునుంచి వెళ్ళిన ప్రతి గొర్రెనూ శ్రద్ధగా లెక్కపెట్టాను. తర్వాత నా లెక్కలో ఏమైనా తప్పుండ వచ్చునేమో అన్న అనుమానం కలిగి, ఊరివెలవల వున్న చెరువుగట్టు మీద నిలబడి, దాపుల పచ్చికబీళ్ళల్లో మేస్తున్న అదే గొర్రెలను ఒకటికి రెండుసార్లు చాలా జాగ్రత్తగా లెక్కపెట్టాను. ఆశ్చర్యం! ఈ ఊళ్ళోనే వెయ్యి గొర్రెలున్నాయని నేనేనాడూ అనుకోలేదు సుమా!" అన్నాడు.

"వెయ్యి గొర్రెలా! అంత కచ్చితంగా లెక్కపెట్టావన్న మాట. ఉబుసుపోని పనులు చేసేటప్పుడు కూడా అంత శ్రద్ధ

అవసరమా అని, నాకనిపిస్తున్నది." అన్నాడు జయనందుడు.

అందుకు వజ్రగుప్తుడు, "లెక్కన్నాక లెక్క! అందులో నేనెలాంటి పొరబాట్లా చెయ్యను. వెయ్యి గొర్రెల్ని అలా చూశాకనే గదా, వాటి దగ్గరనుంచి కనీసం నాలుగు వేల సేర్ల ఉన్నని సంపాదించవచ్చునని, నాకర్థమయింది." అన్నాడు.

జయనందుడు చిన్నగా నవ్వుతూ, "నిన్ను లెక్కపెట్టమన్నది గొర్రెల్నికాని, అవి యిచ్చే ఉన్నని కాదుగదా!" అన్నాడు.

"నీకు తెలియనిదేముంది, జయనందా! ఈ ఊళ్ళో నిపుణులైన నేత

గాళ్ళున్నారు. ఆ ఉన్ని వాళ్ళకిస్తే, కనీసం రెండువేల గజాల బట్టలయినా నేని ఇవ్వగలరు. ఎంతలేదన్నా, గజం రెండు వరహాలు చేసి, ఆ సరుకును నులభంగా అమ్ముకోవచ్చును." అని వజ్రగుప్తుడు ఉత్సాహంగా ఇంకా ఏమో చెప్పబోయాడు.

అయితే జయనందుడు అతడి మాటలకు అడ్డుపడి, "ఇంక నాకేమీ చెప్పనక్కర్లేదు. నేతగాళ్ళు నేని ఇచ్చిన రెండువేల గజాల బట్టలను దుకాణంలో మురగబెట్టుకుని కూర్చుంటే నిద్రలా పడుతుంది? ఆ సరుకంతా కదిలి లాభాలు చేతిలోకి వచ్చిపడ్డప్పుడేకదా!" అన్నాడు.

వజ్రగుప్తుడికి, జయనందుడి మాటల్లోని వ్యంగ్యం, హేళనా అర్థమయి చురుక్కు మన్నది. అతడు సిగ్గుపడుతూ ఏదో చెప్పబోతూండగా, జయనందుడు అతణ్ణి వారించి, "చూడు, వజ్రగుప్తా! నీ ఇంటి ముందునుంచి వెళ్ళిన గొర్రెలు నీవి కావనీ, నువ్వు చెప్తున్నది ఉన్నిపస్త్రాల వ్యాపారం అసలే కాదనీ, నీకు తెలియదా? అయినా, పొద్దస్తమానం పరిసరాల్లోని ప్రతివస్తువునూ వ్యాపార దృష్టితో చూస్తూ, చేసే ప్రతి పని నుంచి ఏదో కొంత లాభం సంపాదించాలని చూస్తున్నావు. ఆ కారణంగానే, అర్థంలేని గుణకారాలు గుణించే నీకు, ఆ వ్యాపారదృష్టి రోగం బాగాముదిరి, కంటికి కునుకు కరువైందని గ్రహించాను. అందుకే నేను నీ ధ్యాసను మరొకవైపుకు మళ్ళించే ప్రయత్నం చేసి అందులో విఫలమయ్యాను. నీ సమస్యను పరిష్కరించే సమర్థత, నాకు లేదని ఒప్పుకుంటున్నాను," అన్నాడు.

ఇది విన్న వజ్రగుప్తుడు ఉత్సాహంగా జయనందుడి వీపుతట్టి, "అదేమీ కాదు, జయనందా! నువ్వు నూటికి నూరుపాళ్ళు, నా సమస్యను పరిష్కరించావు. నీ పుణ్యమా అంటూ అసంతృప్తికి, సుఖ నిద్రకూ వున్న సంబంధం ఏమిటో, నేనిప్పుడే కదా గ్రహించగలిగాను. నా రోగానికి మందేమిటో కూడా, సువ్వంతగా వివరించకుండానే నేను తెలుసు కున్నాను!" అన్నాడు.

జయనందుడు పెద్దగా నవ్వి, "అహా, అలాగా! ఏమిటా మందు?" అని అడిగాడు.

వజ్రగుప్తుడు ఏదో రహస్యం చెబు తున్నవాడిలా చిన్న గొంతుతో, "నేనీ రోజునుంచే, ఈ వర్తకవ్యాపారాలన్నీ నా కొడుకులకు అప్పజెప్పి, శేషజీవితాన్ని నీలాంటి స్నేహితుల సాంగత్యంలో తృప్తిగా గడపదలుచుకున్నాను," అని పెద్దగా ఆవులిస్తూ, జయనందుణ్ణి మన సారా అభినందించాడు.

బ్రహ్మరాక్షసి

ఒక గ్రామంలో పరమకిరాతకుడైన జమిందారు ఒకడు ఉండేవాడు. ఆ గ్రామానికి సమీపంలో ఒక అడవి ఉండేది. ఆ అడవి కుండా ప్రయాణించేవారిని జమిందారు తన మనుషుల చేత చంపించి, వాళ్ళ సొత్తు కాజేస్తూ ఉండేవాడు. ఆ అడవి కుండా హెచ్చు ధనంతో ప్రయాణం చేయటం ప్రాణాపాయంగా ఉండేది.

ఒక శాస్త్రవేత్త అయిన పండితుడు రాజు గారినుంచి గొప్ప సన్మానం పొంది, జమిందారుండే గ్రామం మీదుగా, అడవి అవతలి ఉన్న తన స్వగ్రామానికి వెళుతున్నప్పుడు, జమిందారు మనుషులు హఠాత్తుగా మీద పడి ఆయనను చంపి, ఆయన వద్ద ఉన్న ధనం కాజేశారు.

దొంగలు ఆయన శవాన్ని ఎక్కడో అడవిలోనే పాతెయ్యటం వల్ల, ఆయన విమయినదీ ఎవరికీ తెలియలేదు.

కొంతకాలం గడిచింది. చనిపోయిన పండితుడి కొడుకు తన కొడుకును, పదేళ్ళ కుర్రవాణ్ణి, జమిందారు గ్రామంలో ఉన్న ఒక గురువు వద్దకు చదువుకునేటందుకు పంపాడు.

ఆ కుర్రవాడు అడవిదారిన నడుస్తూ వుండగా ఒక ముసలి బ్రాహ్మణుకనిపించి, "నావెంట రారా, బాబూ! నీకు సహాయం చేస్తాను," అన్నాడు. కుర్రవాడు ఆ బ్రాహ్మణుడి వెంట చెట్ల మధ్యకు వెళ్ళాడు.

అక్కడ ఆ బ్రాహ్మణుడు ఒక గుంట నుంచి ఒక చెంబు తీసి కుర్రవాడికి ఇచ్చి, "దీని నిండా బంగారం ఉన్నది. దీన్ని భద్రంగా ఉంచుకో. నువ్వు అడవి దాటి గ్రామం చేరేసరికి వీకటి పడుతుంది. ఈ రాత్రికి జమిందారుగారిని పడుకునేటందుకు చోటు ఇయ్యమని అడుగు!" అని చెప్పి ఎటో వెళ్ళిపోయాడు.

కుర్రవాడు చెంబుకు కట్టిన వాసెనగుడ్డ విప్పి చూస్తే అందులో నిజంగానే బంగారపు నాణాలు ఉన్నాయి. తనకు అంత డబ్బు అడగకుండా ఇచ్చిన ఆ బ్రాహ్మణ్ణి గురించి, ప్రేమగా ఆలోచిస్తూ కుర్రవాడు తన దారిన బయలుదేరాడు.

వాడు గ్రామాన్ని చేరేసరికి చీకటి పడింది. బ్రాహ్మడు చెప్పిన ప్రకారం వాడు జమీందారు ఇల్లు కనుక్కుని వెళ్ళి ఆ రాత్రికి తనకు పడుకునేటందుకు చోటు చూపించమన్నాడు. జమీందారు అందుకు సమ్మతించాడు.

ఆ రాత్రి కుర్రవాడు నిద్రపోగానే జమీందారు అటుగా వచ్చి, కుర్రవాడి పక్కనే

ఉన్న చెంబు ఎత్తి చూశాడు. బరువుగా ఉన్నది. దాని మూతికి కట్టి ఉన్న గుడ్డ విప్పి, లోపల ఉన్న బంగారం చూశాడు.

అంత చిన్నకుర్రవాడికి అంత బంగారం ఎక్కడనుంచి వచ్చింది? వాడు దాన్ని ఏం చేసుకుంటాడు? వాడికి అది ఎవరిచ్చారు? ఈ విషయాలన్నీ విచారణ చేసే అధికారం జమీందారుకున్నది. కాని బంగారం గుట్టచప్పుడు కాకుండా తీసేసుకుంటే సరిపోయేదానికి బహిరంగ విచారణ దేనికి?

అందుచేత జమీందారు చెంబులో ఉన్న బంగారం తీసేసుకుని, చెంబుకు మళ్ళీ గుడ్డవాసెన కట్టి, వెళ్ళి పడుకుని నిశ్చింతగా నిద్రపోయాడు.

కుర్రవాడు మర్నాడు ఉదయం లేచి, వెళ్ళిపోదామని చెంబు తీసుకుంటే అది తేలికగా ఉన్నది. గుడ్డవిప్పి చూస్తే లోపల బంగారం లేదు. వాడు జమీందారు దగ్గిరికి వెళ్ళి, "అయ్యా, నా చెంబు నిండా బంగారం ఉండాలి. దాన్ని ఎవరో దొంగిలించారు," అన్నాడు.

"నాకు దొంగతనం అంటగడతావురా? నే నెవరనుకున్నావు? నా మీద ఈ నింద మోపినందుకు నిన్ను ఈ రి తీస్తాను," అని జమీందారు తన భటులచేత ఆ కుర్రవాణ్ణి ఒక కొట్లో పెట్టించాడు.

తరవాత జమీందారు తన అడుగులకు మడుగులొత్తే గ్రామ పెద్దలను పిలిపించి, జరిగినదంతా చెప్పి, "నాకు దొంగతనం అంటగట్టినవాణ్ణి ఉరి తీయించడం న్యాయమేనంటారా?" అని అడిగాడు.

"దానికి సందేహమేమిటి? తప్పక ఉరి తీయవలసిందే! లేకపోతే మీరు ప్రతి కుర్రకుంకకూ లోకువైపోతారు!" అన్నారు జమీందారు సలహాదారు.

కుర్రవాణ్ణి ఉరి తీయబోతున్నట్టు చాటింపు జరిగింది. ఆ సాయంకాలం ఉరి శిక్ష చూడటానికి వధ్యస్థానం దగ్గర ప్రజలు గుమికూడారు. కుర్రవాణ్ణి ఉరితీయడానికి తీసుకొచ్చారు. దగ్గర ఉండి శిక్ష అమలు చేయడానికి జమీందారు స్వయంగా వచ్చాడు.

అప్పుడు జనం మధ్య నుంచి ఒక బ్రాహ్మడు జమీందారును సమీపించి, "ఈ కుర్రవాణ్ణేనా ఉరితీయబోతున్నారు? వాడేం చేశాడు?" అని అడిగాడు.

"ఆ మాట అడగటానికి నువ్వెవరు?" అని జమీందారు బ్రాహ్మణ్ణి అడిగాడు.

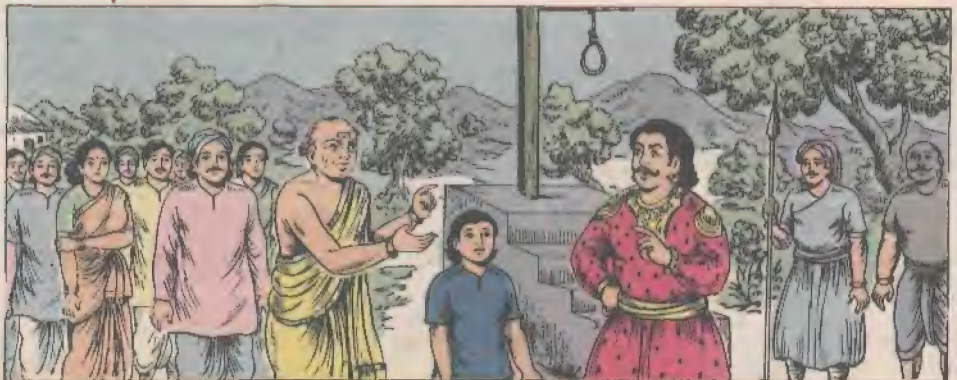
"నేను వాడి తాతను. వాడు నా ఘన వడు," అన్నాడు బ్రాహ్మడు.

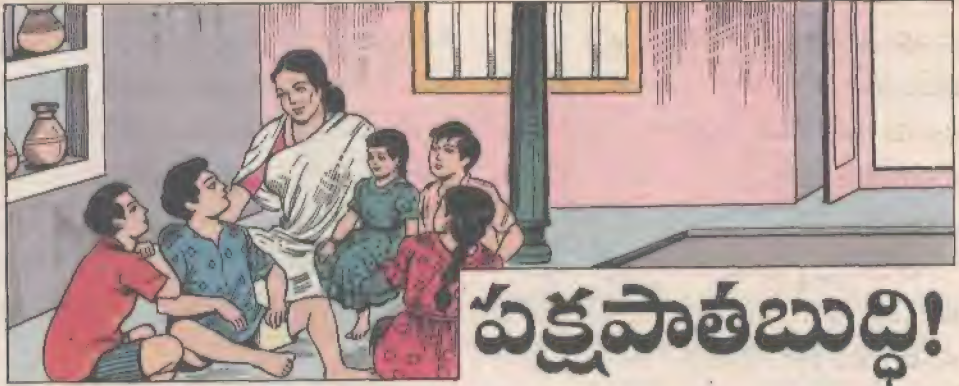
"అలా అయితే, నీ మనవడు నాకు దొంగతనం అంటగట్టాడు. పోనీ గదా అని రాత్రి వాణ్ణి మా ఇంట పడుకోనిస్తే వాడి బంగారం నేను కాజేశానుట. నా పరువు తీసేశాడు. అలాటివాణ్ణి కఠినంగా శిక్షిస్తాను," అన్నాడు జమీందారు.

"ఒక పని చెయ్యండి. వాడి ఆరోపణ నిజమైతే మిమ్మల్ని బ్రహ్మరాక్షసి ఎత్తుకు పోవాలని ప్రమాణం చెయ్యండి. అప్పుడు మీరు న్యాయం చేసినట్టు లోకానికి వెల్లడి అవుతుంది," అన్నాడు బ్రాహ్మడు.

"దానికేం అభ్యంతరం? ఆ కుర్రవాడు నా మీద చేసిన ఆరోపణ నిజమైతే నన్ను బ్రహ్మరాక్షసి ఎత్తుకుపోవు గాక!" అన్నాడు జమీందారు.

మరుక్షణం ఆ బ్రాహ్మడు జమీందారు నెత్తుకుని వాయువేగంతో అడవికేసి పారిపోయాడు. తరవాత జమీందారు విమయ్యాడో ఎవరికీ తెలీదు.

పక్షపాతబుద్ధి!

విజ్ఞేశ్వరం అనే గ్రామంలో, సోమిదమ్మ అనే ఒక ఆస్తిపరురాలు నివసించేది. ఆమెకు ఇద్దరు కొడుకులు, ఒక కూతురు. సోమిదమ్మ తన ముప్పైయవ ఏట భర్త పోయినతరువాత, జాగ్రత్తగా ఆస్తి వ్యవహారాలు చూసుకుంటూ, తన ముగ్గురు సంతానాన్ని పెంచి పెద్ద చేసింది. కొడుకులతోపాటు, కూతురుకు కూడా ఆ గ్రామంలోనే మంచి సంబంధం చూసి పెళ్ళిళ్ళు చేసింది.

ఆమె పెద్దకొడుక్కు ఇద్దరు కొడుకులు, రెండో కొడుక్కు ఒక కూతురు, ఒక కొడుకు; కూతురుకు, ఒక కూతురు పుట్టారు. అసలుకన్న వడ్డీ ముద్దు అన్నట్టు సోమిదమ్మ ఇప్పుడు తన సొంత సంతానం కన్న మనమలా, మనమరాళ్ళూ అంటేనే అమితమైన ప్రేమ కనబరుస్తున్నది.

పిల్లలు ఎదిగివస్తున్నకొద్దీ, వాళ్ళ చదువుల గురించి బెంగపడుతున్న కొడుకులను చూసి సోమిదమ్మ, "ఇక్కడి ఆస్తి వ్యవహారాలు మీరు చూసుకోండి. నేను పిల్లలను పట్నం తీసుకుపోయి, ఏదైనా మంచి పాఠశాలలో చేర్చిస్తాను. అందరం ఏదో ఒక ఆదై ఇంట్లో వుంటాం. నేను వాళ్ళను జాగ్రత్తగా చూసుకుంటాను. సెలవులకు ఇంటికి వచ్చి సోతూ వుంటాం," అని చెప్పింది.

అందుకు కొడుకులు, ఎంతో సంతోషించి, "అమ్మా, మమ్మల్ని పెంచి పెద్ద చేసినట్టే, వీళ్ళనుకూడా, నీ ఒడ్డికలో వుంచుకుని చదువు సంధ్యలు అబ్బేలా చూడు," అని ఏకకంఠంగా ఆమెను కోరారు.

సోమిదమ్మ, కొడుకుల పిల్లల్ని తీసుకుని పట్నం చేరి, అక్కడ వాళ్ళను ఒక

మంచి పాతకాలలో చేర్చి, అద్దె ఇంట్లో వుండసాగింది. కొద్ది రోజుల తర్వాత కూతురూ, అల్లుడూ కూడా తమ కూతురును సోమిదమ్మ దగ్గరకు తీసుకు వచ్చారు.

సోమిదమ్మ కూతురు తల్లితో, "అమ్మా, అన్నయ్యల పెల్లలతోపాటు, నా కూతురును కూడా కనిపెట్టి వుంటూ ఇంత చదువు చెప్పించు," అన్నది.

ఇందుకు సోమిదమ్మ సంతోషంగా సరే నన్నది.

కాని, అనాటినుంచి సోమిదమ్మ మనమలలో విపరీతమైన మార్పు వచ్చింది. వాళ్ళు తమ నాయనమ్మకు పక్షపాత బుద్ధి వున్నదని అనుకోసాగారు.

అందుకు కారణం ఏమంటే, సోమిదమ్మ అందరికీ ఒకే పంక్తిలో భోజనం పెట్టినా, కూతురు తరపు మనమాలికి మాత్రం పెరుగు, నెయ్యి మారు అడిగితే, మారు మాట్లాడకుండా వేసేది. ఇది కొడుకుల పెల్లలకు బాధగా వున్నా. నాయనమ్మ అంటే వున్న భయంకొద్దీ నేరు మెదపలేక పోయేవారు. అయితే, సోమిదమ్మ పెద్ద కొడుకు కొడుకు వివేకుడు మాత్రం, ఇదేమీ పట్టించుకునేవాడు కాదు.

ఇలా వుండగా, అందరూ సెలవులకు పట్నంనుంచి విజ్ఞేశ్వరం వచ్చారు. ఇంటికి వచ్చిరాగానే, సోమిదమ్మ మన వళ్ళూ, మనవరాలు—ఒక వివేకుడు తప్ప, అందరూ నాయనమ్మ పక్షపాత

బుద్ధి గలదంటూ తల్లులకు చెప్పారు. ఇది విన్న కోడళ్ళకు, అత్తగారి మీద పట్టరానంత కోపం వచ్చింది.

వాళ్ళు ఈ విషయమై సోమిదమ్మను నిలదీయాలనుకుని, అందరికన్న పెద్ద వాడైన వివేకుణ్ణి పిలిచి, జరిగినదంతా చెప్పమన్నారు. అంతలో వాడి తల్లిపట్టరాని కోపంతో, "ఏం, కూతురు కూతురుకు పట్టడానికి వచ్చిన చేతులు, మీకు పెట్టడానికి రావా?" అన్నది.

అందుకు వివేకుడు, "అమ్మా! నాకు మాత్రం నా యనమ్మలో ఎటువంటి పక్షపాతబుద్ధి కనిపించలేదు. ఆ విడ పెరుగు పోసినా, నెయ్యి వేసినా, అత్తయ్య కూతురుకు రహస్యంగా వెయ్యడం లేదు!" అన్నాడు.

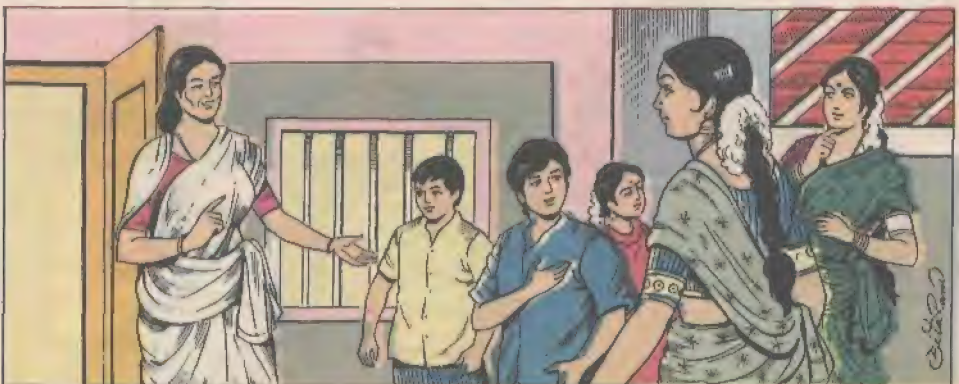
"అదేరా, నేననేది! అదేదో మీకూ వెయ్యవచ్చు గదా?" అన్నది వివేకుడి తల్లి.

తల్లి మాటలకు కాదన్నట్టు వివేకుడు తలాడిస్తూ, "ఎంతయినా మేంనాయనమ్మ

సొంత పిల్లలం. అత్తయ్య కూతురు అలా కాదు. పేరుకు మనమరాలయినా పొరు గింటి పిల్ల. అందువల్ల, అదంటే కాస్త అభిమానం, పక్షపాతం చూపిస్తే, మన కొచ్చిన నష్టం ఏమిటి?" అన్నాడు.

ఇందుకు సోమిదమ్మ కోడళ్ళు ఏదో జవాబు చెప్పబోయేంతలో, పక్కగదిలో వుండి అంతా విన్న సోమిదమ్మ అక్కడికి వచ్చి, కోడళ్ళతో, "చిన్నవాడైనా వివేకుడు, మీరనుకునే నా పక్షపాత బుద్ధి గురించి బాగా వివరించాడు. అయినా, ఎందుకొచ్చిన గొడవ. మనం పాలూ, నెయ్యి కొనలేనంత పేదవాళ్ళం కాదు. ఇకనుంచి మనవళ్ళూ, మనవరళ్ళూ నన్ను గురించి ఆపోహ పడకుండా చూస్తాను, సరేనా!" అన్నది.

ఆ జవాబుతో సోమిదమ్మ కోడళ్ళకు, అత్తగారి మీద కోపం పోవడమేగాక, అతి చిన్న విషయానికి ఇంత రాద్ధాంతం చేసినందుకు విచారం కూడా కలిగింది.

ప్రకృతి వింతలు :

'యడ్తనాక'

ఇంగ్లీషులో పోర్చుగీస్ 'మేన్-ఆఫ్-వార్' అంటే పోర్చుగీసు యడ్తనాక అని అర్థం. అయితే అదొక జలచరం పేరు మాత్రమే! వడవలాంటి ఉపరి భాగంతో 30 సెం.మీ. పొడవు, 15 సెం.మీ. వెడల్పు గల ఈ చింత జలచరాన్ని, నావికులు 18వ శతాబ్దంలో కనుగొన్నారు. చూడటానికి పోర్చుగీసు యడ్తనాకలా కనిపించడంతో దానికా పేరు పెట్టారు. అడుగున 'పోలిష్' అనే జంతువులు పొరుగువీ, పొట్టివీ మీసాలలా వేలాడుతూ వుంటాయి. పొడవాటివి ఆహారాన్ని వట్టుకుంటాయి. పొట్టివి వాటిని తిని తీర్చినవేస్తాయి. సై భాగం గాలి నిండిన తీర్తిలా వుండడంవల్ల ఈ జంతువులు నీళ్ళపై తేలుతూ వెళతాయి.

కాఫీ కథ!

ఎథియోపియాలోని 'కఫా' ప్రాంతంలో ఒక మేకలకావరి ఒకనాడు తన మందలోని కొన్ని మేకలు ఒక మొక్క వళ్ళు తిన్న కొంతసేపటికల్లా గంతులు వేయడం గమనించాడు. ఆ వళ్ళు ప్రత్యేకత ఏమిటో అని, అతడుకూడా కొన్ని వళ్ళు కోసి తిన్నాడు. కొంతసేపటికి కొత్త ఉత్సాహం కలిగినట్లనిపించింది. వెంటనే అతడు కొన్ని వళ్ళు కోస్తున్నది, వెళ్ళి తన గురువుగారికి ఇచ్చాడు. ఆయన వాటితో పానీయం తయారు చేశాడు. ఆ పానీయం తాగితే చాలాసేపు నిద్రపోకుండా వుండవచ్చని కనుగొన్నాడు. ఆ వళ్ళు 'కఫా'లో లభించినందువల్ల ఆ పానీయానికి 'కాఫీ' అని పేరు పెట్టారు.

K. Anjan

'బీవర్' హెచ్చరిక!

పెద్ద ఉదకలాగా వుండే ఒకరకం ఉభయచర జంతువు బీవర్. ఇది సెలయేళ్ళను ఆడుకుని వున్న పొడవాటి చెట్లను తమ వదులైన వళ్ళతో కొరికి వడదోసి, వాటితో చిన్న ఆనకట్టలు ఏర్పరచుకొని నివసిస్తాయి. చెట్లను వడగొట్టినప్పుడు, చెట్లు కింద మరే జంతుపూ పడిపోకుండా హెచ్చరిస్తూ, బీవర్ తన బలమైన తోకతో నీళ్ళపై కొట్టి పెద్ద శబ్దం వుట్టిస్తుంది. ఆ శబ్దం విని మిగతా బీవర్లు సురక్షిత ప్రాంతాలకు పారిపోయి, ప్రాణాలు కాపాడుకుంటాయి.

దూరతీరాలలో ఉన్న మీ బంధుమిత్రులకు
మీరు ఇవ్వదగిన ప్రియాతి ప్రియమైన కానుక

చందమామ

వారికి కావలసిన భాషలో చందమామను అందజేయండి :

అస్సామీ, బెంగాలీ, ఇంగ్లీష్, గుజరాతీ, హిందీ, కన్నడం, మలయాళం,
మరాఠీ, ఒరియా, సంస్కృతం, తమిళం, తెలుగు.

దూరదేశంలో ఉన్నప్పటికీ వారికి మాతృదేశంలో ఉన్న మధురామధూతిని కలిగించండి .

సంవత్సర చందా :

అఫ్ఘినియా, జపాన్, మలేషియా & శ్రీలంక

సీ మెయిల్ ద్వారా : రూ. 105.00 ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా : రూ. 252.00

ఫ్రాన్స్, సింగపూర్, ఇంగ్లండు, అమెరికా,
వర్జీనుజర్మనీ & ఇతర దేశాలు

సీ మెయిల్ ద్వారా : రూ. 111.00 ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా : 252.00

మీ చందాను 'చందమామ వర్లికేషన్స్' పేరు మీదుగా రీమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా గాని,

మనిఅర్డర్ ద్వారా గాని కింది చిరునామాకు పంపండి :

నర్మల్లేషన్ మేనేజర్, చందమామ వర్లికేషన్స్, చందమామ రిలింగ్స్, వడవళిని, మద్రాసు-600026

పోటో వ్యాఖ్యల పోటీ : : బహుమానం రు. 100/-

ఈ పోటోల వ్యాఖ్యలు 1992 అక్టోబరు నెల సంచికలో ప్రకటింపబడును.

M. Natarajan

M. C. Morabad

★ పై పోటోలకు సరియైన వ్యాఖ్యలు ఒక్కమాటలో గానీ, చిన్న వాక్యంలోగానీ కావాలి. (రెండు వ్యాఖ్యలకూ సంబంధం ఉండాలి.) ★ అగస్టు నెల 15వ తేదీలోగా వ్యాఖ్యలు మాకు చేరాలి. ★ మాకు చేరిన వ్యాఖ్యలలో అత్యుత్తమంగా ఉన్న నెట్టుకు (రెండు వ్యాఖ్యలకు కలిపి) రు. 100/-లు బహుమానం. ★ వ్యాఖ్యలు రెండూ పోస్టుకార్డుపైన రాసి, ఈ అడ్రసుకు పంపాలి: - చందమామ పోటో వ్యాఖ్యల పోటీ, మద్రాసు-26

జూన్ నెల పోటీ ఫలితాలు

మొదటి పోటో: ఎగహంట్ నేర్పం!

రెండవ పోటో: అగ్రహస్తే కష్టం!

సంబంధపాఠ: అమమామ వేణు, S/o. నక్కనారాయణ, విలా వరంగల్,

వరంగల్ - 506 008, (అం. ప్ర.)

బహుమతి మొత్తం రు. 100/- నెలబాగులోగా పంపబడుతుంది.

చందమామ

ఇండియాలో సంవత్సర చందా: రూ. 48-00

చందా పంపవలసిన చిరునామా:

డాబ్లీవ్ ఎజిప్సీస్, చందమామ బిల్డింగ్స్, వడపళని, మద్రాసు-600 026

Printed by B.V. REDDI at Prasad Process Private Ltd., 188 N.S.K. Salai, Madras 600 026 (India) and Published by B. VISHWANATHA REDDI on behalf of CHANDAMAMA PUBLICATIONS, Chandamama Buildings, Vadapalani, Madras 600 026 (India). Controlling Editor: NAGI REDDI.

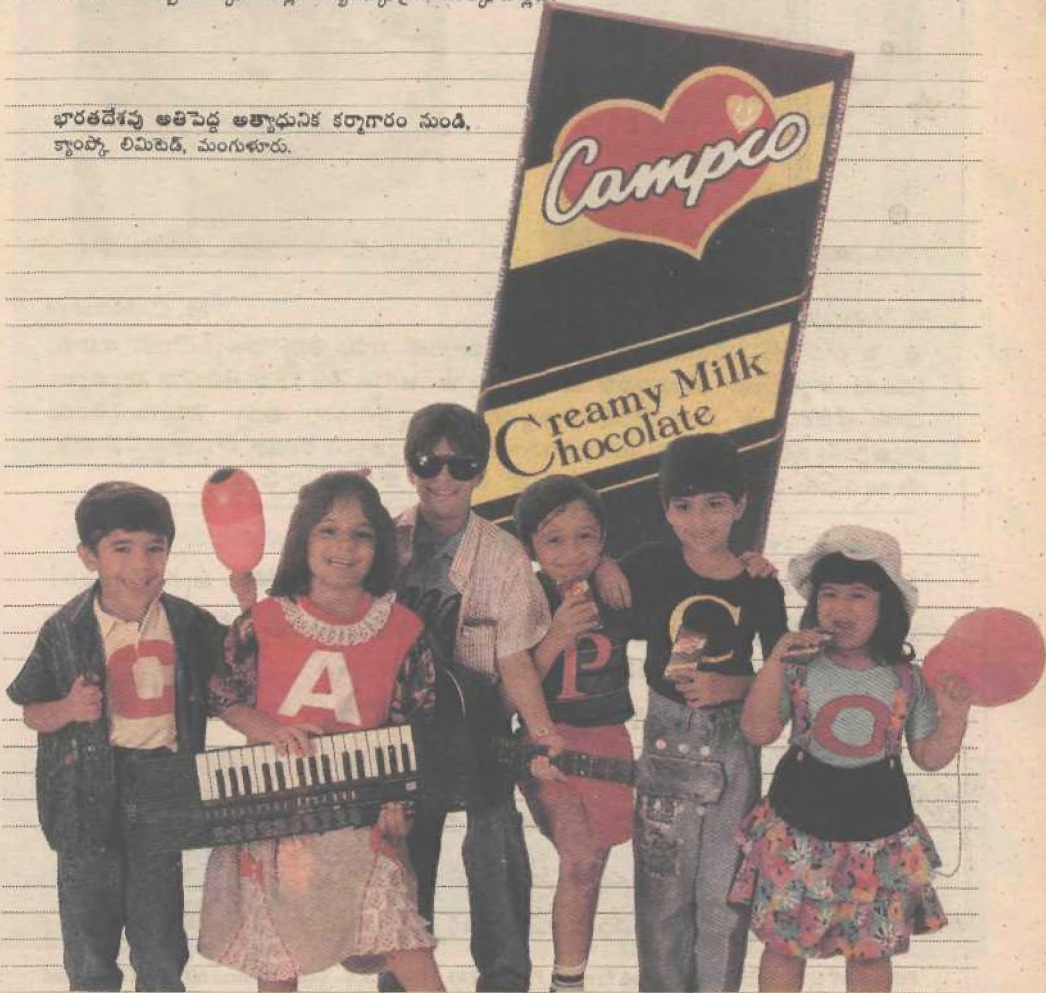
The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adapting them in any manner will be dealt with according to law.

పాడుదాం తీయగా క్యంప్చో పాట!

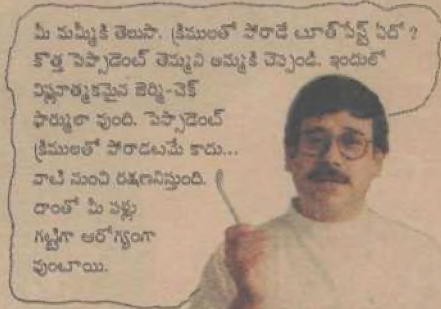
పాలు మీగడ నిండినది. కమ్మని కలలా రుచికరమైనది.

ఇది నాకు నచ్చిన చక్కని చాక్లెట్. క్యంప్చో క్రీమ్ మిల్క్ చాక్లెట్.

భారతదేశపు అతిపెద్ద అత్యాధునిక కర్మాగారం నుండి,
క్యంప్చో లిమిటెడ్, మంగుళూరు.

R K SWAMY/BBDO CL 10117 TL

గుర్తుంచుకోవాల్సిన పెప్సోడెంట్ సూత్రం.
స్వీట్లు తిప్పుకున్నా ఎళ్లు బ్రష్ చేసుకోండి నోటిలోని క్రిములకి పోరాగే! అవకాశం యివ్వకండి.

పెప్సోడెంట్ సమర్థవంతంగా క్రిముల్ని దూరంచేసే టూత్ పేస్ట్
హిందూస్థాన్ లివర్ వారి ఎక్స్ క్లూజివ్.

పాలు కొబ్బరి
అపూర్వ సమ్మేళనం
పిల్లల మనసులుదోచే
చింతైన అనుభవం

nutrine
COOKIES

కోకోనస్, 'న్యూట్రన్ కుక్స్' తో
ఆనంద కోలాహలం!

